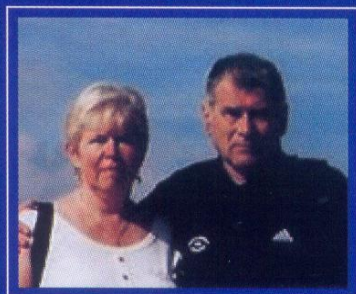

HANYECZ ISTVÁN
STEFANICUS HUNGARICUS FIRKÁSZ

NAPFOGYATKOZÁS
ETELKÁVAL
A DUNA PARTJÁN

Mint, aki az állandó rohanása
közben írja „hangos gondolatait”
Mint, akit űz, hajt állandóan egy
érzés: Jobbítani és szeretni.
Mint, akit a szépség tart a
hatalmában.
Mint, aki tudja, hogy érdemes
Istenhez fohászkodni.
Mint, aki át akarja ölelni a Földet
szeretettel.

Saját életéről, környezetéről
szűkebb-tágabb világáról,
Vonzódásairól, vonzásairól ír az
emigrációban élő Hanyecz István
Stefanicus Hungaricus Firkász
ebben a könyvében.
A szív szava szól e kötetében
mindenkihez:
a honiakhoz és az emigrációban
élőkhöz.

Köszönetemet fejezem ki Csanádi Ibolya festőmű-
vésnek, aki két grafikáját felajánlotta ingyen e
könyv illusztrációjaként.
Fejet hajtok mindazok előtt és köszönetem mind-
azoké, akik elősegítették
e könyv életre keltését.

A szerző

HANYECZ ISTVÁN
STEFANICUS HUNGARICUS FIRKÁSZ

NAPFOGYATKOZÁS
ETELKÁVAL
A DUNA PARTJÁN

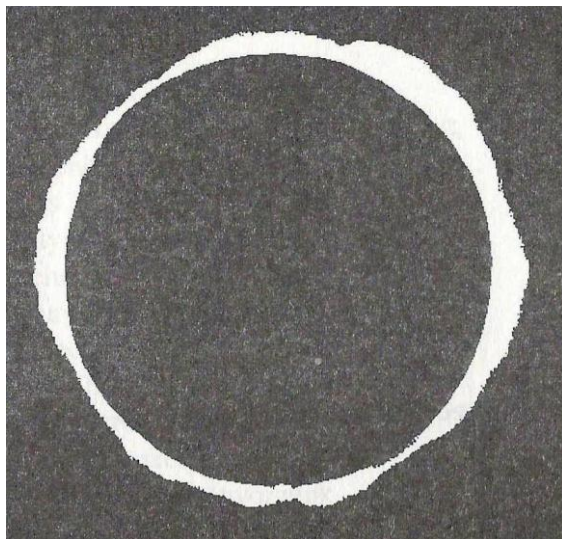
© Hanyecz István magánkiadása – 2005.
ISBN 963 219 845 X
Szerkesztő és korrektor: Szőnyi Bartalos Mária

2. átdolgozott/átszerkesztett – PDF-es – kiadás – 2015.
Szerkesztő és korrektor: Baranyai Attila

ISTVÁN ÉS ETELKA IMÁJA

Amikor együtt leülünk imára,
Amikor összekulcsoljuk kétpár kezünket,
A Jó Istenhez szól fohászunk
Érted és Értém:
„Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben,
Szenteltessék meg a Te Neved!”
Megannyi évnek verejtékében
Megtévedhetek Veled,
Megtévedhetsz Velem.
Mert erős hitünket Te vezérled,
Választott útunkon Te kísérsz,
Hát mind a ketten könyörgünk
Hozzád, Tenéked - Etelka és én -
Azért, hogy irgalmadban részesüljünk.
Áldjad meg beléd vetett hitünk,
Áldjad meg a szeretetért,
Áldjad meg a békességért.
Köszönjük Jó Isten,
Hogy eme könyvet
Áldásoddal indíthatjuk útjára.
Mindenkinek kívánva
Nyugalmat az Áldásodban.
Úgy legyen,
Isten engem úgy segéljen,
Ámen.

Siófok, 2005. október 8.

Napfogyatkozás - 1999. augusztus 11.

Hírvivők - Csanádi Ibolya festménye

Köszöntelek Kedves Olvasó!

Nem könnyű a helyzetem, amikor magamat, e könyv íróját szeretném bemutatni neked néhány sorban. 1946. december 25-én születtem Garán. Életem első három évtizede után a nagyvilág lett az otthonom. Kemény, embert próbáló évek sorát élve meg, Svédországban telepedtem le.

Az írás gondolata lassan érett meg bennem. Hangos gondolataimat, az írott szót, a verselést, mint kifejező eszközt intenzíven 1990 óta használom. Néhány éve bekapcsolódtam „firkáim” révén az otthoni magyar internetes weblapok, illetve honlapok életébe.. Elindulva ezen az úton én, csak Firkász vagyok. Költőink vannak nagyok, számosak. Én, meg csak firkálgatok, *„de nem akárhova, hanem a szívekbe, ott, ahol megmaradnak örökre.”*

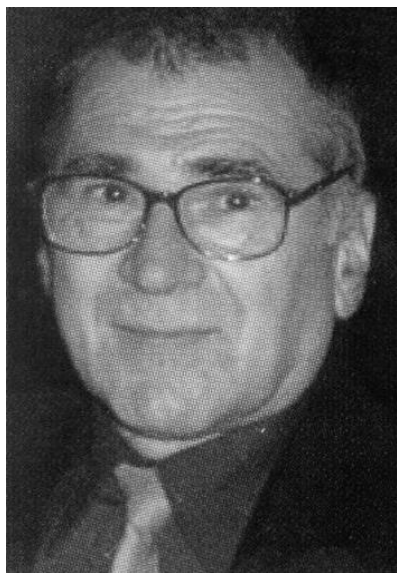
Földünk mindenkié. Világ állampolgárának tartom magamat. Béke, és szabadság legfőbb óhajom, s örömet okozni embertársaimnak, amíg módomban áll. A világot nem tudom a saját arculatomra formálni, baját sem tudom megoldani, de magamat tudom úgy alakítani, hogy jól érezzem magam eme földi világban, amit kölcsönbe kaptunk leendő unokáinktól.

Keresem a pontokat, amelyek
összekötnek bennünket e világban; és
nem azok mentén kardoskodom, amelyek
elválasztanak egymástól bennünket.

Köszönetem és hálám a számtalan
támogatásért kedves Szüleimnek,
akik mellett álltak az Élet Tengerén.
Valamint Lám Etelkának, az én aranyos
Feleségemnek, a kitartó és ösztönző
Bátorításáért, az élet viharában. Csanádi
Ibolya festőművésznék, a kötethez
felajánlott grafikáiért, és
Szőnyi Bartalos Máriának, aki nélkül eme
kötet nem valósult volna meg. Ők azok,
akik hitet öntöttek belém, hogy csak
„firkáljak tovább”.

Köszönöm a szókat! A tollnál jelen vala:
Stefanicus Hungaricus Firkász, alias
Hanyecz István. *Úgy legyen, Isten engem
úgy segítjen!*

*Hisings–Kärre 2005. augusztus 25.
- Svédország*

Mottó

Kegyetlen, félelmetes őserők viaskodnak
Ember s Természet felett;
Kérdezem halkán önmagamban Istent:
Mitévő legyek ebben a lezüllött világban...

Ébredj alvó emberiség és emelt fővel
Nézz szembe saját magaddal!
Lásd, a világ olyan, amilyen Te vagy.
Tanuld meg végre becsülni önmagad.

Hanyecz István - Stefanicus Hungaricus Firkász
- Svédország
Hisings-Kärra 2005-09-04

A KÖLTŐ SOSEM NAÍV, CSUPÁN EMLÉKEZTET Az első kiadás szerkesztőjének ajánlója

Etelkát, Pistát megismerhettem személyesen Budapesten, 2005. júniusán. Megkapó a ragaszkodásuk egymáshoz, szeretetük, művészpártolásuk. Pista írói, költői törekvése már ismert volt előttem az internetről.

Hanyecz István, mint *Stefanicus Hungaricus Firkász*, egyéni stílusban írt, és ír többek között: haikukat, négy-sorosokat, elbeszélő költeményeket. A kortévesztésként ható régies stílusban íródott költeményei, szögedies sorai, és akrosztikonjai felkorbácsolhatják a türelmetlen olvasó idegeit; bár a költő szándéka egészen más. Emlékeztet. Hagyományt véd. Semmi sem véletlen esetében. A vers-forma sem. Tudatosan blogként, illetve naplószerű eseményként rögzíti életének emlékezetes pillanatait. Költészetében a régies szóhasználatokkal tűzdelt egyéni stílusára figyeltem fel, de az önmagát kereső embert láttam meg. Jobban odafigyelve írásaira rájön az olvasó, hogy ez az író, költő ember nem köpönyegforgató, nem mímeli a kedvességet, hanem egyszerűen ilyen.

Az „Író Kilencek Élő Magyar Írók, Költők Nemzetközi Köre” weblapján tagként vesz részt a nemzetközi irodalmi életben.

E könyv az író, költő életciklusait, széles érdeklődési körét érzékelteti. Megismerhetjük a „Napfogyatkozás Etelkával” című lírai hangvételű versei után szonettkísérleteit, majd az évszakok hatásait a költőre. Ezután következik a könyv Ciklusok része, amit külön figyelmébe ajánlok az olvasóinknak; majd a már említett haikuk és négy-sorosok hol könnyedebb, hol elgondolkodtatóbb láncai.

Felbukkannak akrosztikonjai. A Tékozló világot követi a „Művészetek Árnycáiban” című rész, amelyben érzékelteti rajongását a képzőművész-festőnőhöz írt versvariációival, de fogékonyságát is más művészeti ágak iránt. Egy földön élő írónak, költőnek, olykor prózaversben írt elbeszélő élet-szemléletét tükrözi ez a könyv. Érzékelhető, hogy a női nem fontos szerepet tölt be az életében édesanyján, Etelkán, és a többi művészeti ágban alkotókon keresztül.

Mégis, a sport a férfias mentalitást tükrözi elbeszélő verseiben, tudósításaiban, és a klubéleten át a mai napig elkíséri költőnk, Hanyecz Istvánt; azaz Stefanicus Hungaricus Firkászt, aki azt mondja, hogy csak firkálgat. Tegye még jó hosszú ideig egészségben, szeretettel, odaadással. Aki olyan sorokat ír, amelyek közül mottóként is olvasható egy – e könyv elején –, annak az író-költő embernek az írásait, költeményeit szívesen ajánlom a tisztelt olvasók figyelmébe. Különös jelentőségű számomra az indító és záró ima.

Kedves Olvasó, ha néha egy-egy verset e könyvből elolvas, emlékezhet magyaros, régies szöszövéseinkre. S ha furcsán érzi magát olvasás közben, azért fordulhat elő, mert a régi-magyar szójárásainkat kezdjük elfeledni. Hanyecz Istvánnak, mint író és költő embernek így foglalom össze gondolatmenetét: *A költő sosem naiv – csupán emlékeztet! Vagy segít emlékezni. Egy hatalmas és hosszú „személyes imakönyv” az, amit a kezünkben tartunk: nem csak a költő életéért, a barátaiért, szeretteiért, hanem minden emberért a Földön.*

Magyarország, 2005. október 10.

Szőnyi Bartalos Mária

Az – ÍRÓ KILENCEK – Élő Magyar Írók, Költők Nemzetközi Köre alapítója és főszerkesztője; költő, író, kritikus, speciális tudományok nemzetközi szintű előadója és konzulense.

I. FEJEZET

NAPFOGYATKOZÁS ETELKÁVAL A DUNA PARTJÁN

NAPFOGYATKOZÁS

Tudósítás prózaversben, 1999-08-11.

Amikor a vége felé járunk századunknak
Az emberek szemei az égen pásztáznak
Adta a Jó Isten ez Földön sok halandónak
A Napnak élményeit megélhesse csodának
Az eseményét hívják Napfogyatkozásnak

Azon a napon honi házban csillagászoknak
Adatik átélni élményét nagy alkalomnak
Amikor Hold takarja majd fényét Napnak
Az éjjeli sötétség Ura lesz pillanatoknak
A csodálkozók önfeledten bámészkodnak

A tizenegyedik napján augusztus havának
A TV jóvoltából részese lehettünk csodának
Az adás során láthattuk képeit Savariának
A Balatonnál csodálkozók ezreit Siófoknak
A „hírösváros” Szeged elbűvölt lakóinak

Az esemény rejtett oly’ sok izgalmat azoknak
A három honi színhely atyja a programoknak
A technika segítségével elkápráztattak
A Napfogyatkozás élethűen bemutattak
A Tihany és Pusztaszer adása jött ráadásnak

A kezdettől miként Hold elindult támadásnak
Alakját ő formálta az izzó Nap korongjának
A tűzgolyó engedelmesen indult a fogyásnak
Aki csak tehette ez földön hódolt látványnak
A szemeket különös fekete üveggel óvtak

Az esemény több órás műsora a programnak
Alkalma van a tévézőnek s földi halandónak
A gazdag ismeretek sokoldalú bemutatásának
Annyiféle-fajta ismeretterjesztő módozatnak
Amely híven tükre a valós pro- és kontrák.

Aközben míg a Nap fogyatkozott látóhatárnak
Aranyló színe lassan vált Hold áldozatának
Alakja amely egyre csak keskenyebb voltának
Annyian elbűvölve néztük e földön csodának
Adja Teremtő mindezt csodálni polgároknak

Amikor az események egyre csak gyorsultak
Adatott meg az igazi élménye fogyatkozásnak
Akkorra elfogyott fényes ragyogása Napnak
A sötétségnek rejtélyes homályába átváltozva
A látványban Isteni vulkánkitörések tornyosultak

Az izzó korong ezerszínű csodája látványnak
A földön beállt a teljes állapot a fogyatkozásnak
Az éjszakai sötétség Ura volt földi birodalomnak
A különös látványok egyre csak halmozódtak
Az ezerarcú képeit csodálhattuk Galaktikának

A felfokozott élmények milyen nyomott hagytak
A Diamant-gyűrű ezerszínű látása ragyogásnak
A Napimádók léte Pusztaszeren sámáni rítusnak
Adtak ízelítőt sokszínű nevezetes napnak
Az idő múlásával élményeink csak gazdagodtak

Az elmúló sötétség melyet hosszúnak tartottak
Addigra már megkezdte oszlását homályának
Annak helyébe visszatért a Napfény ragyogása
A megfogyatkozott Nap körterei gyarapodtán
A kerek tűzgolyó aranyló sugarával pompáz

A földi halandó ki részese volt ama csodáknak
Adja tanúbizonyságát a természet hódolásának
Az évezredfordulón óvja ő Földünket holnapnak
Az utókor is megélhesse a napokat boldognak
Adjon a Jó Isten minden napot sokáig kiválónak

Hisings-Kärre 1999-08-11 20:48:34

ETELKÁNAK

Mikor Etelkámra gondolok
Felvillannak a régi mosolyok
Szemem előtt fiatal nőt látok
Oly' sok éve árnyékában gondok

Mily' gyorsan is formálódnak
Történései múlandó világnak
Éltünk vonalai átrajzolódnak
Arcunk vonásai szigorodnak

Titka ily' szépséges alakjának
Törődése záloga valóságnak
Kifinomult hangszere húrjának
Csengése hétköznapi dalának

Napjait szenteli ő ápolásnak
Példát mutatva helytállásnak
Dolgai szép sorban oldódnak
Tettre készen vág kihívásnak

Nehéz kifürkészni az sorsnak
Az szerencsés napjait jóknak
Gyér mivoltát ahol ragyognak
Fogadd el őket ahogy vannak

Becsüld meg hétköznapiak
Kitartó szerető házastársnak
Üdvözítő kedveskedő szóknak
Sorait – ezek hűséggel szólnak

Felnézek utamon támogatnak
Bátran kitartóan kézen fognak
Létemnek szabad teret adnak
Bízva jövőben együtt haladnak

Előttem gondok tornyosulnak
Ezek napról-napra eloszlanak
Kiderülnek napjai gondoknak
Gyümölcsét ízleld jutalomnak

Fogadd tőlem jeleit hálámnak
Gyakorta betűim botladoznak
Hozzád ezerszállal fonódnak
Éveink egyé kovácsolódnak

Hisings-Kärä 2002-11-25 16:50:30

SZÍNES GOLYÓK

Villog a színes golyócska vibrálnak színei a naptól
Törlik a napfény színekre szivárvány játszik felette
Vidám serege strandként élvezi a napot téli világból
Kék vize üdítő – oly' gyönyörű úszni a tenger vizébe'

Szerenád tovaszáll halkan zeneszó csalogat a bárba
Dalos kedvű legények perdülnek táncra tangót járva
Édes csókot kölcsön adnak amit aztán visszakapnak
Cuppan a leánynak csókja szédít ő fiút táncparketre

Mesés az este romantikus bár lány fiút törbe csalja
Estének vége indulnak választani csillagot sétányon
Kéz a kézben és így sétálnak ők a pálmafás ligetben
Választanak ott csillagot éppen hazafelé bandukolva

Felvillan üveggolyócska színesen fénylőn homokba
Megszínezve tengerparton gyerekkor játékát ellopva
Csend ül tenger öblében andalító fenséges morajlása
Óh mily' szép is egy kedves kacér hableány csábítása

Reggel amikor a hajnal hasad s nap pirkad keleti égen
Sétál fiú a parton lel színes golyót homokos dűnében
Felveszi és tükrözi szép szivárvány lőn nap fényében
Gyöngyöt lopva elteszi zárva színek titkát szívében

Hisings-Kärre 2002-11-08 14:12:41

II. FEJEZET

SZONETT-SZÓSZÖVŐ

ÖRÖM

Szép deres ősznek reggelén
Sirályok népes hada ébreszt
Süt napocska vígan kék egén
Arany sugarai örömet éleszt

Teregeti fehér fátylát a dér
Deresen fénylik reggel a rét
Öröm s elmúlás időben ideér
A vén Föld pihenőre megtér

Öröm várja ősz jöttén lakóit
Vagyon a tarisznyába befért
Élvezi nyár érett gyümölcsét

Öröm hegynek borai elmúlás
Boldogság embernek vígadás
Issza borát ő felejtőn feloldás

2002-10-10 13:47:37

VAGYON

Életünk drága kincse a vagyon
Kinek mi a legdrágább vagyon
Az nem becsüli kinek még van
Kinek nincs az tudja mi vagyon

Egészséged igazi kincs vagyon
Örömet és éltet ad kísér utadon
Légy okos és lesz majd vagyon
Sokakat elvakított földi vagyon

Anyám a drága óvott ő nagyon
Vigyázz kisfiam féltett nagyon
Ha tehette öltöztetett ő nagyon

Az élet vonzott engem nagyon
Kalandozni körbejárni világon
Így lett életemben más vagyon

Hisings-Kärre 2002-10-10 14:21:29

FÖLDANYA

Vénséges Földanya berzenkedik
Jaját érzi emberiségnek kínlódik
Halandót se érti amíg cselekedik
Vérre éhesek s mind veszekedik

Küzdelem a harctéren vér ellen
Kinek ki az ellensége véletlen
Kiáltok földi ő testvérem éppen
Ágyúdörej vadul ébreszt éjjelen

Vagyon itt életed védj serényen
Öröm ha az ágyú túllő térképen
Földanya vérzik jajgat sebében

Küzdelemnek ára harcoló földik
Ágyúdörej múlt el béke születik
Öröm vagyon – küzdelem lélegzik

2002-10-10 17:40:52

KÜZDELEM

Az elmúló élet ádáz küzdelem
Mevívod harcod földi életed
Jó napsugár cirógat kedvesed
Hozzád simulva ajkad érintem

A legdrágább kincsed vagyond
És életed féltve őrzött kedvesed
Sose' zúzza tönkre ágyúdörejed
Parancsolj békét védj otthonod

Küzdj holnapért kedvedben
Meváltva az életet sebtiben
Boldogságot ígérve Édenben

S vad ágyúdörej éjjeli lesben
Riadalmat kelt esendő létben
Rettegj lázadó fekete éjjelen

2002-10-10 17:45:49

SZONETT KULTURNATTA

Tavlorna visas upp i Skansen Krona
Kulturnatta lyser upp oktobers natta
Ljus och Mörker realism med Ibolya
Underbara måleri ställer út hon sina

Per-Olof hälsar dig med levande ros
Kvällen är hel med surrealism sköna
Besökare kommer i stunderna livliga
Förtrollar måleriet nya små och stora

Tavlornas färg leker lyser upp bedra
Titta o vilken upplevelse kulturnatta
Mängder av utställningar som lockar

Den som trogen tvekar inte hit sävar
Delar glädje njuter musiken tavlorna
Goda Gud skydda henne för historia

Hising-Kärre 2002-10-11 14:16:09

ÁGYÚDÖREJ

Ismét lönek ártatlan emberekre
Az gyűlöletnek vad ágyúdöreje
Széztúzza halandók szép álmát
Menekülj a nép cipeli málháját

Ágyúdörejek végre megszűnnek
Riadt serege fellélegzik élőknek
Új életet tervez nem gyűlölködik
Vérző sebet gyógyít könnyedzik

Erős újra fitogtatja fényes láncát
Sok szegénynek látod riadt arcát
Ennyit ér a halandónak élete hát

Kegyelem emberiségnek életnek
Adva lehetőséget jövőndő létnek
Álmaid következő nemzedéknek

Hisings-Kärre 2002-10-10 12:48:33

SZONETT KULTÚRA ÉJJELÉN

Szerte a városban kiállítások sora
Hívogatnak csalogatnak új tárlatra
Művész állítja önmagát centrumba
Látogató válogathat a bő kínálatba

Per-Olof jön rózsával karjait kitárja
Művészeteknek nemes patronálója
Lesi kíséri festőnek útját tárlatokra
Jóságos tündér óvja őt Isten imája

Színes festmények fény és árnyék
Témája lőn megkapó csendéletnek
Vagy éppen látó szürrealista képek

Nyom nélkül sem hagy realizmusa
Zenei varázslat képei szépségében
Földi varázslat Skansen Krona-ban

*Ajánlom e sorokat a tehetséges és aranyos festőnek, aki
elbűvöl képeivel sokakat, no és engemet is magával ra-
gad. A Jó Istenke vigyázzon Reád, de nagyon... Isten en-
gem úgy segítsen, úgy legyen!*

Hisings-Kärre 2002-10-11 15:15:22

HARMINC RÓZSASZÁL

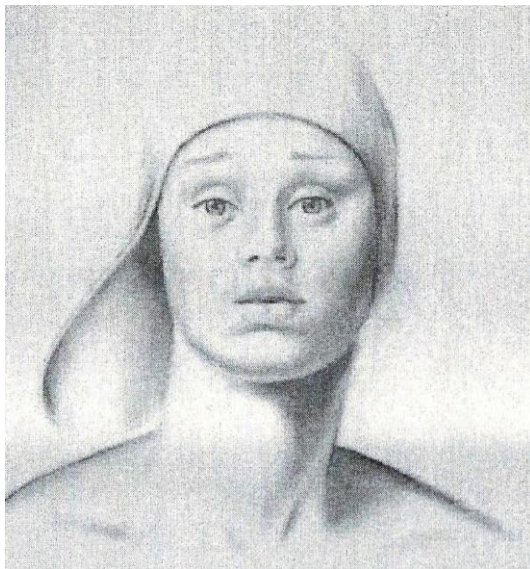
A történelmi kővár kerek asztalán
Mosolyog harminc élő piros rózsa
Hangulatot varázsol ott kiállításra
Látogatót fogadva Ibolya tárlatán

Ötágú gyertya ég s lobog lángja
Díszesen kovácsolt kandeláberba
Hangulata árad Skansen Krona-ba
Kultúrát kedvelők jertek bástyára

Találsz itt Ibolyát festőt éjszakába'
Szerény alkotót portrék árnyékába'
Szürrealista képei elbűvölők várba'

Képei virulnak zenével harmóniába'
Ád élményt látogatónak útravalóra
Isten óvja utadon ez földi világba'

Hisings-Kärre 2002-10-14 21:13:53

Holland nő - Csanádi Ibolya festménye

III. FEJEZET

ÉVSZAKOK – HOL VAGYTOK?

ÉVSZAKOK – HOL VAGYTOK?

Nappalok sötétség rejtelmes fátyolába megbújva ébrednek
Éjjelek csökkenő melegnek érezhető hiányában dideregnek
Rohanón léptekkel megfékezhetetlenül a télhez igyekeznek
S a környezet leveti ezernyi színekben játszó ruháját őszenek

De az idei szeszélyes időjárás tréfálója jó öreg természetnek
Kertemben friss hírnökei kandikálnak ily' későn a kikeletnek
Nem értik ők sem mi történt miért van újra ébredése életnek
Felborult világa az évszakoknak csúfolása ősi törvényeknek

Gyümölcse ez emberiség ostoba érthetetlen viselkedésének
De a mérhetetlen kapzsiság tudatlanság eredménye tettének
Mert miért éppen ő legyen tekintettel szokásaira ezredeknek
A vén Föld harmóniában él árnyékában Jó Öreg Teremtőnek

És annak természetében örök törvényei egymást követésének
Gyönyörű Tavasz Nyár Ősz Tél szívében él millió embernek
Gondolj hát cinegére nyitnikékre énekesei erdőnek mezőnek
Csivitelésük boldogítója megannyi embert szerető szíveknek

Tavasszal benépesítői az éledő sarjadó zöldülő természetnek
Gazdagon osztogatá megújhódását a Teremtő az érkezőknek
A kerek világnak ezer növénye virágba borulva dicsekednek
Szunnyadón március áprilisba ébred s májusba settenkednek

Ballagnak kézen fogva vidáman üdvözítve létét emberiségnek
De valahogy furcsa ez a különös tavasz idején novembernek
Napról napra változik esik fúj dacol keményen az itt élőknek
Titkát firtatva az e fajta dolgoknak igen nagyon különböznek

Tudósok fele állítja másik fele cáfolja ez elméletét ismeretnek
Tudományosan gyártjuk sorba írásait ilyenféle feltevéseknek
Egy dolog nem változik kárt teszünk embernek természetnek
Ébredjünk emberiség az évszakok szép lassan eltévelyegnek

Gyerekkorom megannyi kedves élményei nyárhoz fűződnek
Iskolának vége van meleg napok gyakran egymást követnek
Tűző nap gazdagon ontja sugarát pazarolva haszonélvezőnek
E hónapokban dúskálni finom terméseit habzsolva kerteknek

Ízeit ingyenként ízlelgetve epernek cseresznyének meggynek
Hűsítőn habjai közt fürdőzve égszínkéék tiszta vizű tengernek
Június július nyárnak sok gyümölcsét elrakjuk napjaira télnek
Amikor ez időszaknak hónapjai elfogyva végéhez közelednek

S mezőnek kerteknek kincsestára jókkal büszkén dicsekednek
Hegyeknek lankáin a szőlőtőkén gazdag fürtök csüngedeznek
Alföldnek aranyló tábláin kenyérnek való gabonák düledeznek
Fák közt megbújva erdő sűrűjében madárhangok csilingelnek

Megannyi fiókái vándorszárnyasnak fészükéből kiröppennek
Augusztusból szeptemberre a nagyútra újhazába készülődnek
Mire mi földi halandók felocsúdunk ősznek napjai csörtetnek
Vigaszságban mámorító nedűnek hódolnak vígan örvendenek

Mulatságon énekelve estétől hajnalig párba táncra perdülnek
Feledi búját-baját földi létnek élvezi gyümölcsét sikeres évnek
Természet pihenni vágy leveté köntösét álomra szenderülnek
Vele együtt emberek is őszintén fáradtan pihenni készülődnek

Október november amire górék hordók megtelnek düledeznek
Miközben a földi élet változik látóhatárán az emberi szemnek
Gondoljuk sokan így van ez rendjén vakon mindent elhisznek
Csak mondogatjuk melegebben süt napja havas hideg télnek

Levegő is piszkos nyoma marad olvadoznak a jeges tengerek
Ózonlyukak léte tapintható élővilágra hatnak vadul érződnek
Különösen decemberi januári februári csillagképében a télnek
Ezúton megkongatám a vészjelző harangot - földiek ébredjetek

Hisings-Kärre 2000-11-23 14:21:38

ŐSZ 2000-10-23

Októberi napok jönnek csendesen elsettenkednek
Mifelénk már csak a hideg zordon szelek tévednek
Még makacsul csüngő faleveleken éneket zengnek
Majd vidáman libegve landolnak földjére a kertnek

Falevelén kövér esőcseppek vígan szökdécselnek
Mint fénylő gyöngy megannyi szemekbe szöknek
Játékos hangon ágak közt ők vidáman csilingelnek
Sok ezer fának megsárguló leveleit földre tepernek

Bokrok fák érett levei egymással versenyre kelnek
Sárga barna színűek ágon csüngve aranyló levelek
Kerteknek sokszínű virágai e táj előtt már elszöktek
Keblére a jó öreg őszi évszaknak ők elsőként siettek

Hűlt helye van lomboknak s kopár ágak meredeznek
Madaraknak búcsúztató éneke kórusban csengenek
Siratnak csodás nyárnak melegét zengőn csivitelnek
Felcsöpörödtek otthonra leltek de ők már útra készek

Vándormadarak ők nagyszerű repülői természetnek
Gazdag ősznek bőséges termésén még ellegelésznek
Szárnyaikat serényen levegőben fenn megfeszítenek
Az előttük álló hosszú útra alaposan ők felkészülnek

Ki tudja mi vár rájuk az egekig felmagasló hegyek
A rónaságoknak lankái melyek végtelennek tűnnek
Amikor útra kelnek akadályokat bátran leküzdenek
Hosszú a repülés az új hazába rajokban költözőknek

Megesik hogy áldozattá válik némelyikük tengernek
Hosszú úton meg-megpihennek s mégis odavesznek
Utaznak még szállító hajókkal is mikorra délre leérnek
A megértő emberiség ezreknek segítőn elébe sietnek

Makacs levelek is utoljára magányosan lengedeznek
Majd búcsút intve fának ágnak földre leereszkednek
Mint utolsó katonái a nyárnak ők is csatát vesztenek
Halomba söpri őszi szellő zizegve őket megrezzenek

Majd ismét önfeledten játszva földön kergetőznek
Élvezik cikázó szellők simogatását vele ellenkeznek
Rövid életüknek fákon búcsút intve az idei idénynek
Engedelmesen a kertet rendező kezeknek seprűknek

Hisings-Kärre 2000-10-24 18:24:04

HULL A HÓ

Szép nagy kövér sűrű pelyhekben
Szellők szárnyán fátyolos ködben
Kergetőznek önfeledten a kertben
Víg manók hópohelynek képében

Fenn nálunk az északi Skandiában
Sötétség nyomasztó birodalmában
Neonfények és lámpák oltalmában
Akad hiányunk napi világosságban

Felüdítő a hó fehérsége világossága
És boldog kacagás zsvajj jó ajkakra
S dombon szánkázik már apraja-nagyja
Örömmel formázzák télapót nagyra

S tél békőszönt kajánul a kuckómba
Bújok serényen melegítő bundámba
Élvezem melegét tűznek kandallóba'
Gyönyörű szép havazást az ablakomba'

Fénybe szikrázó hópohely csillogása
Sokezer gyermek örömteli játszótársa
Hegyeken síelő felnőttek kirándulása
S fagyott jégen gyűlnek fakutyázásra

Finom a járás frissen esett fehér hóba
S ropog csikorog lábon meleg csizma
Gyerek lennék hanyatt esnék nyomba'
Hógolyózni játszadozni de jó is volna

Kinn természet alussza álmát a télnek
Őzek emelgetik fehér takaróját erdőnek
Keresve az élelmet melegítőt hidegbe'
Éhes szájnak sokasága látogat etetőbe

De még Cirmos cica is vágyik melegre
Jól lakva heverészik a szoba szögletébe'
Ha kedve tartja sütkérezik izzó fényébe'
Élvezi fűtött lakást padlón hemperegve

Este amikor minden csendesül és pihen
Szunnyadó szikrázó hópehely hidegben
És ember magányos lélekben szívekben
Sokan kiülnek némán a fehér csendben

Felrázlak testvér ne ülj egyedül sötétben
Imádkozz gondold Isten velünk az égben
Ó meglásd mindjárt találsz vigaszt ébren
Kulcsold a kezed csendben imára szépen

Hisings-Kärre 2000-12-28 23:07:16

IV. FEJEZET

CIKLUSOK

OLTALOM CIKLUSA

Vajon ki vagy te nékem?
Tudom, Reád mindig számíthatok.
Te vagy az nékem, aki életemet adá,
S Te vagy az, ki szüleimen keresztül szeret,
De neved énnékem Mindenem:
Hitem, szeretetem, reményem,
Önnönmagam. Kérdezhetek valamit?
No, nézd csak, valamit nem értek!
Ki Ő?
Kit megtaláltam, s ő rám talált.
És mindkettőnket találta,
Mert nem engem kért,
Hanem Istenhez fordult,
Hogy segítse,
Hogy könnyítse idegenben sorsát,
S lám, Isten őt megajándékozta.
Kivel? Velem.
Mivel? Azzal, amit ő adott Nékem,
S én adtam nékik,
Mert ők ketten vannak,
S négyen lettek.
Úgy hívják őket, hogy Szüleim.
Köszönöm Néked őket,
És Őt, Jó Istenem.

1994. július 12 Kedd 04:50

ÉDESANYÁM

Te vagy az nékem
Aki életet adtál
Én vagyok az Néked
Aki életet ád
Én vagyok az
Akit éberen dajkáltál
Nem én vagyok csak az
Aki téged szeret
Itt mások is szeretnek Téged igazán
Mert mi is többen vagyunk
Többféleképpen szeretünk
És határtalan a mi szeretetünk
Neve őszinteség becsület hűség
Honnan tudjuk?
Te tanítottál rá mindannyionkat
S mivel rossz tanulók
Diákok voltunk s csintalanok
Apánk szólt közbe
Szeretni úgy szabad
Ahogy téged önnönmagad
Mert ha csalsz
Önmagad csalod törbe igazán
Szüleid meg te szeresd igazán
Mert Szülő holnap te leszel netán

Siófok, 1994. július 19

A NEVEM SENKI CIKLUSA

Hol vagyok? Ott, hol lennem kell.
Miért? – nem tudom.
De válasznak lenni kell.
Hol voltam?
Mit tudom, azt én tudom.
Hol leszek? Nem tudom.
De ott kell lennem.
Kié voltam?
Akinek szüksége volt Rám.
Kié vagyok?
Akinek szüksége van most Rám.
Kié leszek?
Akinek szüksége lesz majd Rám.
S mind ez: Ki és Mi?
Úgy tudom,
Úgy hívják, hogy önnönmagad,.
De hívhatom úgyis, hogy Szeretet.
Kinek az van, az őszinte, az becsületes.
Kinek az nincs, annak én nem vagyok.
A nevem SENKI –
Vagyok, voltam és leszek.
Mert engem tetteim
És mások tesznek
Valaki – VÉ – GE

1994. július 12 kedd 05:03

KÉRDÉS CIKLUSA

Mi történt? Nem tudom.
De azt érzem, hogy hol vagyok.
Mert senki sem mondja,
De én tudom, hogy otthon vagyok
Ott, ahová vágytam.
Hol engem minden kő,
Amelybe megbotlom – megismer.
De csak azért, hogy jelezzék,
Hogy itt otthon vagyok én is,
Engemet is lehet még szeretni,
Kőként is megbecsülni,
Mert a látszat az hamis.
Ha felveszel: Tied vagyok,
Kezedben gyémánt is lehetek.
Kinek te nevezel, én az leszek.
Tied leszek úgy,
Hogy neved én leszek.
Őszintén szeretlek.
Ami szüleinknek én leszek,
Az leszel Te énnekem.

*1994. július 13. szerda 05:50
Siófok, Bandiék konyhája*

A NEGYVEN CIKLUSA

Te tudod már,
Mit jelent Néked az,
Hogy negyven.
De szeretteid látják,
Hogy mit érzel igazán?
Tagadod, de rád van írva:
Vágytál a szóra,
De nem tudod,
Hogyan kell ezt kimondani.
Ne tedd, maradj.
Ki voltál, vagy. s legyél
Az, ki örökkön voltál.
Ki az? Önnönmagad.
S meglásd,
Ha félelem, kín, gyötrelem
Magával ragad,
Legyőzöd önnönmagad,
S tied leszek, kire vágytál
Oly nagyon.
Ha nem tudod ki vagyok,
Kérdezd meg önmagad.
Válaszom jól tudod,
Mert én vagyok:
Becsület, őszinteség, szeretet.
Ki adta Tenéked?
Ők, Szüleid és Istened.
S ha elveszed, megkapád,
De nem család-e önnönmagad
Te, mivel hű maradsz ahhoz,
Aki téged vezérel utadon...

De ne hidd, hogy negyven felett
Sokkal könnyebb lesz.
Én már tudom, negyven felett
Negyven lesz a gondod is.
Mert rájössz arra, hogy mit jelent,
Ha az ember belátja: nem az évek
És számok értéke a fontos,
Hanem kinek-kinek a
Legfontosabb az, mit más adott
Néked szeretettel.
S tartsd meg ezt becsülettel,
Ennek nincs ára, mert a Tied,
S ami a Tied, becsüld meg;
Mert, ha nem teszed,
Más nem fogja helyetted.
Legyen ez a te mércéd hiteles,
És tied marad még negyvenig,
S nyolcvan lesz belőle.
Tartsd meg egészséged
Isten segítségével!
Szeretteid kedvére
S magad tiszteletére.

Siófok, 1994. július 14. csütörtök, 06:02

SERDÜLŐK CIKLUSA

Térülök-fordulok, serdülök.
Ki vagyok?
Ne kérdezd!
Mi vagyunk a jövő
Tenéked.
Nem érted?
Serdülök, zendülök.
Szüleinknek mi vagyunk az, amire vágytak.
De kik lettünk?
Akiket Isten adott Tinéktek.
Azért adott, hogy tudjátok meg Ti is mi az,
Hogy felelősség, szeretet, kötelesség, hála,
Öszinteségm becsület.
Mindez az élet.
Akinak van, az nem értékeli,
S kinek nincs, nem tudja mi hiányzik Néki.
De egy dolgot lehet tenni:
Bízni önmagadban, abban, és azokban,
Aki szeretettel, féltéssel, kinnal, gyötrellemmel,
Félelemmel keresik a helyes utat.
Amely én vagyok.
Önnönmagad, ha megcsalál,
Megcsalod Istened, s önmagad;
És végezetül találod meg tennenmagad.

*1994. július 15. péntek,
Siófok, Babi konyhája*

VÁNDOR CIKLUSA

Térj be hozzám vándor egy szóra
Pihenj itt meg egy toborzóra
S aki téged most hellyel megkínál
Ő nem más mint az Óhaza fia
Szülöttje Vándorok várója
Szomjaik oltója
Kinek – kinek
Milyen szomját – bűját oltja
Hosszú útnak itt porát hazai nedű oltja
Nékem Édesanyám csókját oltja
Italának nedves csókja
Szavainak cirógatása
Nékem a legkedvesebb bókja
Amely szomjaimat oltja
Szülőhazám honvágyam
Oltja táplálja bennem az érzést
Amely mélyebbre és mélyebben
Hatol énbelém – amikor
Hevesebben dobban a szívem
Vándorok batyuval jönnek-mennek
De én csak maradok
S mivel van hazám van otthonom
Mely a vándorok otthona? –
A nagy világ
És nékem otthonom a Nagy Világ
De otthonom a Szülői ház is
Új Hazám az Óhazám is
S élek ott – ahol lehajtom álomra fejemet
Megpihenek ott - ahol a sír a hant majd eltakar
Vagy ha nem – égetett testem hamvait a szél

Mint szemetet szétfújja – a világ minden csücskébe
Oda – hol szükség lesz – reám
Mert az vagyok kinek születtem – és
Ki leszek? Kinek szüksége van rám
Az Te leszel ki nékem életet adá
S veletek maradok ameddig szükségem van rátok
Hogy azt amire tanítottatok
Majd egykor én is tovább adjam annak
A kinek szüksége lesz rám
Kinek köszönhetem mind ezt
Amit kaptam és aki lettem Tinéktek
Mert megtaláltam akit kerestem
Akit szeretek szerettem és fogok is
Örökké életem Istenem

Siófok, 1994. július 15. péntek, Bandiéknál.

SZÜLŐFÖLDEM CIKLUSA

Mit érzek?
Hogy jól vagyok,
S ott vagyok, hol lennem kell,
Hol élnem kell.
Szívem dobban egyre hevesebben.
Lépnem kell, de még várnom kell.
Miért teszem, mert még érnem kell.
Érzésem ámbár hatalmas,
És mégis sérthet másokat,
Nekem ami érzés, másnak az parancs.
Az nekem az életem,
S ki nem él énvelem,
Annak semmi az életem.
Mert honvágyam,
Amely teszi ezt velem:
Firkáljam érzéseim másoknak,
Hogy hazád szeresd! –
És ne csak önnönmagad miatt
Mutasd meg másoknak
Mi az, hogy szeretni a hazát,
Hazaszeretettel megbecsülni
Nemzetünk nagy kincsét,
Anyanyelvét a Magyart...
Határait, tiszteld Európa népe!
Világ urai figyeljeteK végre – ránk.
Adjátok meg hát a méltó elismerést
Szenvedő népünknek,
Mely ezredeknék során már oly' sokszor
Bebizonyította, hogy hol, mikor, hogyan kell
Minket, magyarokat látni s értékelni.

Egy módon, amelyet elárulok néktek:
Nevem Senki, de van becsületem,
Őszinteségem, no meg Istenem.
Ki engem vezérel:
Múzsám, aki hűséges énhozzám.
Tudjátok meg Firkász vagyok!
Mert költőink igen nagyon,
Én meg kicsi vagyok,
És az is maradok,
Mert tetteim helyettem lesznek nagyok,
Ahol Szülőföldem, Hazám, Házam.
Aki nékem mindezt adta,
Szüleimnek köszönhetem.
Történelmünk nagyjainak, tanárainknak.
Mert vannak ők számosan,
Csak mi napszámosok vagyunk számtalan,
Kik nem akarjuk tudni, mit illik tudni.
De tenni muszáj,
Ha kell teremtsd önmagad,
S ne várj sokat másokra.
Szeresd Hazád, és Szülőföldedet,
S imádd Istened,
Aki szeret mindkettőtöket – s engemet.

„KIK VAGYTOK?” CIKLUSA

Ha az vagyok, akit akartok, az én vagyok?
No, de nem tudok én már más lenni, mint ami vagyok.
Miért? Azért, mert Ti vagytok már nékem azok,
Kik nékem vagytok,
Azaz: igen Kedvesek vagytok.
Úgy hívják őket, hogy őszinteség, becsület.
Az ára meg Ti vagytok.
Néktek pedig nincsen áratok,
Mert annál Ti többek vagytok.
Lehettek Ti, Kik, és ugyan mit akartok;
Mégis, azok vagytok nékem, akiket én akarok.
S akit én akarok az önnön magatok vagytok.
Én is önnönmagam vagyok Tinektek,
De én Nektek egészen más vagyok.
Firkász vagyok.
Kit ti csodálkozva rémülten bámultok.
Gátlásom senkivel szemben nincsen,
Mert én vagyok a szolgáltatók,
Én vagyok az udvari bolondotok,
Sőt király vagyok,
És országotok az én hazám.
Hadseregetek is van és generálisaitok
Ti vagytok magatok.
Két dolog kell ahhoz, hogy szolgáljatok:
A saját hadseregetekben
Őszinteség, becsület.
A hadvezér
Itt én vagyok, önnönmagam,
Ha nyersz önmagad nyered,
Ha vesztesz.
Kit veszítesz?

Senkit.

Itt csak nyertes lehetsz.

Mert engem te már megkaptál.

Úgy hívnak, hogy Barátság,

De ne hidd, hogy a tied vagyok,

Mert akkor kapsz meg, amikor éppen nem kellek,

Szükség leszek,

Amikor mindenki cserben hagy,

Én majd akkor is ott leszek

Önnönmagad, s Barátod majd én leszek...

Úgy legyen, Isten engem úgy segítsen –

Úgy legyen!

1994. július 17., vasárnap 06:08

Várgesztes (kocsiban)

VIHAR CIKLUSA

Tomboló vihar háborgó tengeren
Hajóm próbálom fékezni nem tudom
De én tudom hogy az Isten engem
Megsegít időben fékezni tengerem
Vad vihar és orkán is vagyok én
Pusztítok tarolok kegyetlen vagyok én
Hulljon a szemete szemét vagyok én is
De mivel én kiválasztott szemét vagyok
Így nem az vagyok kinek mások látnak
Én vagyok az kinek dolga van a főszeméttel
Én vagyok a szemétégető s hulljon a szemete
Természetes szelektáció a becsületes neve
S megmarad az akire vágytál önnönmagad
Nem vagy egyedül mert Isten is veled van
S örül hogy Te vagy az Kit ő már nagyon szeret
Értéked más adja meg nem tennenmagad
De vigyázz a tengeren kalózok is akadnak
S aki győzelmét áhítattal ünneplé
Vesztesként rántja magával kedvesét
A mélybe amely egy feneketlen kút
De légy ügyes és okos ha kell fondorlatos
Majd kiderül hogy én ki vagyok
És majd ha megfékezted önmagad
Meglásd tengered elcsendesül
S a törékeny hajód megmenekül
Megrémült utasait partra teheted
S te lészel az akit ők megszerettek
Mert szeretteid ők mindannyian

*1994. július 22. péntek, 05:02.
Siófokon, Bandiéknál*

VÁRAKOZÁS CIKLUSA

Megállunk megpihenénk a kanyargó Tiszánál
Eközben szívesen látnék jó barátot asztalnál
Mindezt hogy itt vagyok néki köszönhetném
Türelmem fogytán vala már mint egészségem
De az akaratom s a céloom vezérelt ide engem

Néki vagyok én még valaki s jelentek valamit
Meg aztán a szívem választottjának számítok
Valamint Szüleimnek is felettébb idetartozok
És az Jó Istennek aki megtartott eme világnak
Ők azok akik miatt utazom ide messzi földről

Hosszú fárasztó az út mit megtettünk ezidáig
Az északi sarokról országokon vizeken túlról
Meg őszintén bevallom földiek a honvágyam
Ami hajtott haza és honi földre hozott kocsim
Akkor hát ki volt ki ideérkezett önnönmagam

Velem jött aki féltett e rögös úton kedvesem
Ülünk most kettesbe' Tisza partján csendesen
Senki vagyok én tetteim beszélnek helyettem
És így leszek én senkiből valaki az utókornak
A sorok amit majd mások megírnak rólam

Író nem vagyok csak firkász ide-oda firkál
Tiszta lapra firkálok nem akárhová a szívekbe
Mert az igazi firka csak ott marad meg örökre
Így válnak tettem maradandó ciklusok örökre
S ezt adom ma néktek a Tisza partjáról örökbe

1994.07.23. szombat 13:30

Szeged Hungaria Hotel Tiszaparti teraszán Cicával

MERÉNYLET CIKLUSA

Autóstopp – rendőri ellenőrzés

Haladunk az autópályán szépen csendben
Gondtalanul élvezve nyarat a jó melegben
Amikor is egyszer csak hirtelen megállunk
Mi történt? Felzúg kocsik sora miért állunk

Szörnyű robbanás pokolgépes merénylet
Hajtottak végre hajnalban nemzetünk ellen
Nemzeti kincsünk hős Mátyás templomunk
Amely elszenvedte ez iszonyú cselekedetet

Valamint ősi népünk igazsága ellen történt
Ki tette ezt ki volt az galád gonosz bestia
Nem tudom de hogy rosszul tette azt tudom
Miért tette azt sem tudom de sejtem én okát

S itt írom le néktek általam vélt motivációját
A magyar nép s nemzet ellen tette az ebadta
S mivel ő szándékosan tette e gonosz mívét
Elítélem tettét én a firkász – halál a büntetése

Nemzetünket akará ő megszentelteleníteni
Valamint csorbítani történelmi nagyságunkat
Lakolni fog majd történelem ítélőszéke előtt
Nem én előttem mert én őt nem becsülöm le
Gonosz ellenfél de legyőzünk minden ilyen

Gazságot amely népünk és szeretett hazánk
Ellen tétetik bármikor és bárhol a világon
Mert sért nagyon engemet s szülőföldemet

Az efféle tett bár romboló pillanatnyi illúzió
Célja érzelmeket értelmeket szíveket fájdtató
Tette e galád fickónak meg nem bocsájtható
Isten óvd a magyart és népünk hű nemzetét
Kísérje oltalom szeretett hazámat és jövőjét

*1994.július 23. szombat, 13:50.
Szeged-Tiszapartja Hungaria Hotel*

CSÖND CIKLUSA

Hallod- é a csöndet
De jól esik mindezt látni
Hogy hallgat e világ Őreá
Mindönkit mögigéz
De öngömet
Leginkább mögidéz
Ki vagy te nélkőm
Kisvirág?
Te vagy nélkőm
Az akit úgy hínak
Hogy Tiszavirág
Törés vagy te nélkőm
Életőmben
Mert megláttalak
S megszerettelek
Úgy igazán
Ahogy illik
S magaddal rántsz
A mélybe

Mint a virágot amelyet
Tisza – vize elnyölni
Pillanat műve az ögész
Egy életöt éltöm mög veled
Melyet magával
Ragadott a nagy Ő
Aki te vagy az nem más
Mint szerelem szeretet vágy
Te mind egy vagy neköm
Neved Szögöd
Hazám egy gyöngyszöme
Mely kristály tiszta neköm
Amíg élök úgy emlékezöm
Tereád hogy szöretlek
Érdemes vót' Tereád várni
Vagy neköd énéám?
Ezt dönts el jó magad mivel
Erre már én nem válaszolhatok
Mert kérdéseim kifogytak
De ézésöim mögmaradtak
Örökre s odakerültél
Hova vágytál?
A szüvem csücskibe
Őmellé kinek esküdtem húséget
Örökre s akit úgy hínak
Ötelka
S húséges követönk Morzsika
Én meg húséggel maradok
Tinéktök örökre

*1994. július 24. 16:45, vasárnap.
Szeged, Péternél.*

FÉLTÉS CIKLUSA

*Pihenek, Abba szól a CD-ről.
Szilva napja vagy.*

Hajnali ébredés, nyugtalanság.
Feszültség kering a levegőben.
Mi ez? Cicám ébred riadtan,
Remeg egész énje. Mit tehetek?
Semmit, szemlélem szenvedését,
De lesem minden mozdulatát,
Hogy hogyan könnyítsek néki?
Életünk ismét kemény, nehéz,
Embertpróbáló ideje következik.
Ki érti ezt? Hangosan kérdezem
Féltésem lassan szüntelen.
Egyik csöbörből a másik vödörbe.
Jó Istenem adj nékem új erőt!
Amikor már egész család valánk,
Morzsival együtt találjuk az utat,
Hol mindenki megtalálja önmagát,
Mely fontos mindannyiunk számára,
De legfőbbként énnékem.
Mert féltém őket nagyon,
Mert ők nékem mindenem,
Kiket adtál nékem szeretni
Jó Istenem, köszönöm Tenéked!

*Hisings-Kärre
1994. augusztus 8. hétfő, 14:00*

LEVÉL VÁRÁSÁNAK CIKLUSA

Abba szól a CD-én, Szilvia napja vagy

Várom a postát de nagyon
Mihelyt bedobja rohanok is
Reklám Csilla lapja Angliából
Megnyugvás Adynak
Leveled látása szorongást okoz
Izgalommal bontom fel s olvasom
Örömmel mormolom soraid sokaságát
Hogy mit érzek? Azt amit Te
Amikor papírra vetted őket
Gondolataidat féltően
Falom szavaid sorait egymás után
De már végéhez is értem
Újra olvasom meg újra
Hátha hosszabb lesz a sora
Vagy valamit kihagytam netán volna
De nem s így belenyugszom
Ez a sorsom A türelem rózsát terem
Vannak dolgok
Melyeket nem tudok megoldani
Másoknak kell helyettem
Megtenni megtalálni a helyes megoldást
Az én dolgom csak annyi várni a postást
Aki hozza-viszi a hírt jót-rosszat
Egyaránt mindenkinek

1994. augusztus 8., hétfő, 14:25

V. FEJEZET

HANYECZ-HAIKUK

TÉLELŐ HAIKUK

kopár kertemben
piros rózsza viráglik
ősz kikelet

Új tél beköszönt
És ötlött fehér sapkát
Őszenek idején

Örömeje jött
Gyermekek a síelés
Friss hó tetején

Ni csak kertemben
Fehér rózsza virágzik
Ősz kikelet

Gyönyörű szép tél
Hallgat a csend bizsereg
Szunnyad télelő

Korán jöttél tél
Rövid lesz az életed
Október felén

Medvék táncolnak
A befagyott tó jegén
Üdvözlégy ma tél

Hisings-Kärre 2002-10-20 14:52:46

ŐSZINTE SZAVAK

őszinte szavak
mind hozzád simulnak ők
féltenek nagyon

nem kell ígéret
hallom hangod húrjait
nékem dalolnak

ékesen szólnak
barátságot szerelmet
szabadon osztanak

édes csók ízét
csenni kell mint virágot
letépni szabad

Hisings-Kärre, 2004-09-24 22:40:15

SZABADSÁG HAIKU

Repülj magasba
Szent Szabadság tündökölj
Emberiségnek

Élj hát szabadon
Barátság földi úton
Boldog ő léssen

Földi kalandom
Szárnyaljon ó magason
Hozzád vágtatom

Kalandvágó honvágó
Szabadsága jutalom
Irgalom néked

Jóságos Isten
Szíved csücskében hálni
Oly' megnyugtató

Minő alkotás
Gyönyörűség színei
Képed varázsa

Mily' szép orcácska
Gyönyörűséges színek
Képek varázsa

Szép bájos mosoly
Megigézve rabul ejt
Tiéd egy életre

Tönkre ment élet
Újhajtás földi létem
Repülj jövőbe

Cimbora barát
Lelkemnek lőn vigasza
Mellettem nőm áll

*

Boldog én vagyok
Hiszen nékem Ti vagytok
Földi társak

Hisings-Kärre 2002-10-22 14:06:19

MEMENTO MORI!

Emlékezz holtra
Sose feledd tetteit
Dicsőség nekik

Híres eszmékért
Már meghalni érdemes
A Szabadságért

Mi győzni fogunk
Ők hirdették elszántan
Értünk haltak meg

*

Bátor harcosok
Ötvenhat mártírjai
Néktek áldozunk

Ifjú életüket
Áldozták ők miértünk
Zászlót főt hajtunk

Új történelem
Kemény harc folytatódik
Sírokon virág

Álmodunk jövőt
Írunk új fejezetet
Békét világnak

Hazának áldást
Európának hitet
És megújhodást

És Isten óvjon
Buzgó imádság értük
Holtakért szóljon

Hisings-Kärä 2002-10-22 16:14:36

HALÁLTUSA

Tompa puffanás
Ki settenkedik ott kint
Riasztó mély csend

Nem lehet igaz
Segítség a kedvesem
Jaj én Istenem

Összerogyott test
Mitévő legyek egek
Imádkozz kérlek

Szörnyű félelem
Modern aparátus jön
Gyilkos harcra kész

Élettelen test
Utolsó csatába száll
Elvadult pokol

Elfáradt élet
Respirator most az úr
Kegyetlen napok

Oly' pici vagyok
Kaszás ólálkodik itt
A vén Kaján

Test elszenderül
Élet megadja magát
A lélek elszáll

Csatának vége
Kaszás kajánul röhög
Zokogás kitör

Élők jaja fáj
Nincsen itt gyógyír se már
Élet tovaszáll

Hisings-Kärre 2002-11-18 09:16:3

TÉLI HAIKUK

Rám tört hideg tél
Ó mily' borzalom lettél
Korbácsod a szél

*

Napsugárt vágyom
Zúzmarás az ablakom
Didergőn fázom

Napfénye csillan
Fehér hópehely villan
Gyorsan elillan

Ezüstfenyőfán
Pihen napsugár árván
Téli gúnyában

Hisings-Kärre 2004-01-18

VILÁGNAK – EMBERISÉGNEK

Kemény tél tombol
Lelkem vigaszát rombol
Szívet kioltol

Jégcsapok nőnek
Ők fenn-hajt növekednek
Ereszen csüngnek

Megannyi hely
Hull hó földre csendesen
Terítve fátylát

Megviselt lelkem
Gyötrődés nyúzott testem
Kínok közt velem

Ragyogj téli Nap
Fényed adjon Életet
Tiszta elméket

*

VILÁGNAK BÉKÉT
EMBERISÉGNEK SZÉPÉT
VALÓ ÉRTÉKÉT

Értelem léte
Sugározzon fényesen
Most dönts éberen

Békét nyerj korba'
Ne csak Háborút sorba'
Hullák halomba

Ragyogó elme
Barátom ki tündöklő
Örvendj fényekbe

Sütkérezz napon
Melegíts hús szíveket
Vigadjon éned

Örvendjünk együtt
Álmodjunk szépeket hát
Miénk e Világ

Becsüljük létét
Védjük meg ékességét
Tollal békéjét

GRÁL LOVAGOK – 2004

nem vagy egyedül
sokan őrzik énedet
Grál lovagok ők

*

halkan kecsegtetsz
ülünk fel a felhőkre
más világot látsz

*

hirtelen harag
nagyon rossz tanácsadó
villant szemedben

*

Grál lovag harcol
bajt vív ő természettel
csatája eldőlt

*

harcnak vége lett
csatát természetes nyert
jövő a nyertes

GÖRÖG IHLETÉSŰ HAIKUK

Isteneket látsz
Olympusnak romjain
békében élnek

*

Tenger haragja
Dúl vihart korbácsolja
Tajtékzik habja

*

Kristálytisza víz
kéknek színében játszik
görög tengerkék

*

sziklás hegyeknek
lankáin olajbogyót
érlel itt Zeusz

*

Eukalyptus
Istenek szomját oltja
fenséges ital

kék ég felettem
hús tengerben fürödtem
boldog én lettem

*

Zorba táncot jár
Istennek tetsző ritmus
hívogatón vár

HAIKULÁNC – 2005.

egy árva levél
vívja harcát konokul
viharos szélben

*

gyér már ereje
Napnak árvul a virág
kertben ősz virul

*

aranyló ősszel
érleli gyümölcsét fa
éhes madárnak

*

deres hajnalon
ezerszínű nyár játszik
kopott ruhákban

*

harmatos gyöngyök
hajnal ejti könnyeit
elmúló nyárnak

*

csatangol harmat
kelő nap sugaránál
gyöngyöt szór réten

*

báránnyelvkön
ezernyi fehér csipkék
kék égnek díszé

*

szél muzsikája
csilingelve jár fákon
levelek dala

VI. FEJEZET

NÉGY SORBAN MONDOM EL

MENNYI TITKOT

mennyi titkot rejt még jövőm
peregnek napjaim véges időm
megszámlált perceim kopnak
s mint homokóra elfogynak

2005. szeptember 14.

RECCSEN

reccsen kopár faága az őszi szélben
megriad gyík a napsütötte délben
tovaszalad kutatva rejtekhely után
elbújik száraz avarban szikla oldalán

2005. szeptember 13.

IDŐBEN

szunnyadó reggeli csendben
rozsdás levelek zizegnek
tudtodra adják jöttét ősznek
elmúlását nyárnak időben

2005. szeptember 12.

EGY EGÉSZ VILÁG RENDÜLT MEG

Síri csend honol a Föld másik szegletén
ezrek fizettek életükkel az napnak reggelén
ma ezek emlékeznek a szabadság földjén
egy egész világ rendült meg terroristák tettén

2005. szeptember 11.

ÜLÜNK ITT CSEENDBEN

ülünk itt csendben a csobogó patak parton
tekinteted vándorol messzi idegen tájakon
mikor bájos arcod víztükrében megpillantom
mondd el nékem kedves merre mész az úton

2005. szeptember 9.

BELSŐ SZÉPSÉGED

Belső szépséged tükre lelked
szemedben e boldogságot vélem
mosolyod cirógat felvidít éned
míg bájos arcod kezemben érzem

2005. szeptember 8.

KÉRDEZEM HALKAN

Kegyetlen, félelmetes őserők viaskodnak
Ember, s Természet felett;
Kérdezem halkán önmagamban Istent:
Mitévő legyek ebben a lezüllött világban?

LÁSD, A VILÁG

Ébredj, alvó emberiség, és emelt fővel
Nézz szembe saját magaddal!
Lásd, a világ olyan, amilyen Te vagy.
Tanuld meg végre becsülni önmagad.

Hisings-Kärre 2005-09-04

**KÉTKEZEM KULCSOLOM IMÁRA
FOHÁSZ SZAKÁLI ANNAÉRT**

Meghitt, idilli csend honol most eme békés, napfényes tájon
Az a Sárga óriás ontja sugarát bőséggel, itt, fent északon.
Két kezem kulcsolom imára, hozzád fohászkodva Istenem:
Sugard hatalmas melengesse Anna szívét e percben...

Hisings-Kärre 2005-09-03

ÓH, MILY' IGAZAK

Óh, mily' igazak e rideg, higgadt hangos gondolatok!
A ma emberének hangulatát híven megrajzolják,
de nézd csak, ama fénysugarat ott, a horizonton!
A remény sugara csalogat téged is – lépj bátran az útra.

2005. augusztus 29.

A KORAI ŐSZNEK HANGULATA

a korai ősznek hangulata ragadott magával
sárgult levelek zenéjét hallgatom csendben
lehullott avar közt riadt gyík surran tova fűgén
keresi a biztos búvóhelyet az elmúló őszben

2005. augusztus 28.

IGERAGOZÁS

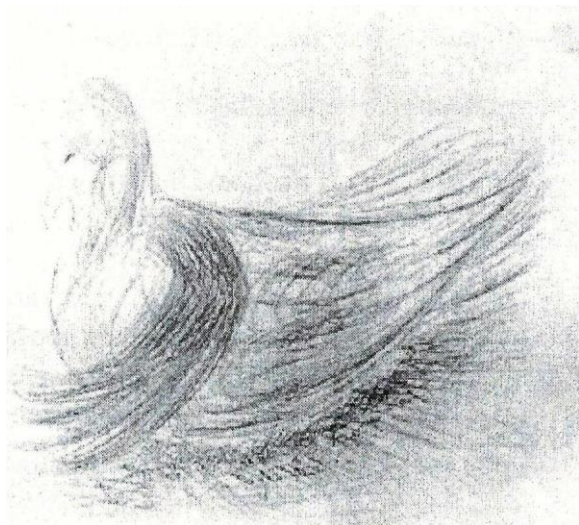
Az nemes „igeragok” adják meg az szóknak jó ízét:
én szeretem, te szereted, ő szereti az Író Kilencek Körét;
Prózában, versben olvashatod számos alkotás szerzőjét;
Játékos szóknak hada készül meghódítani olvasók szívét.

2005. augusztus 28.

MÚLÓ ÉLETEM

Múló életem, rajtad töprengeni már kár.
Az elkövetkezendő jövőm az, ami titkon vár,
S ki tudja mit rejt nekem e jövő: jót vagy rosszat?
De kíváncsiságom nem lankad – bátran befogadlak

2005. augusztus 18.

**Bertalan Mária:
Törött szárny melankóliája**

VII. FEJEZET

TÉKOZLÓ VILÁG

MEMENTO MORI – ANDERS WALLIN
EMLÉKÉRE

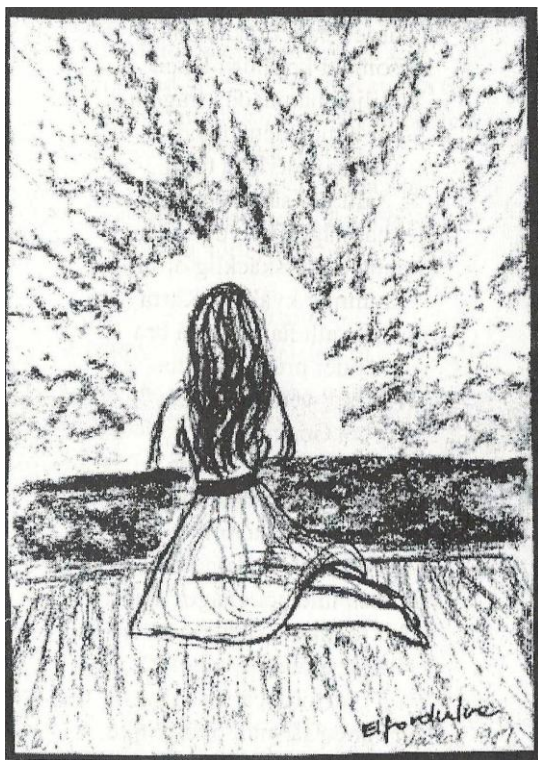
...élt tizenhat évet,
ledöbbsent a világ körülöttem,
hogy is történhetett
eme tragédia itten,
olyan üres értelmetlen,
az egész egy rossz álom?
... nem való történet e tájon...
egy nyáreste Hisings- Kärra- ban,
amikor minden olyan szép,
akkor hirtelen véget ér egy élet...
miért? Isten a megmondhatója
kinek, mi jár itt, e földi jóba,
a baleset megtörtént,
ez már visszafordíthatatlan;
megannyi barát, hozzátartozó
sírva kérdezi egymást, miért?
virághalmaz csak nő, egyre nő;
szülőnek, családnak fájdalmát
itten most semmi nem oltja,
drága kincsünket a sors elrabolta...
Anders már mások útját járja,
fájdalmát Édesanyja bánja.
Uram, adj békét s erőt nekik,
vezesd őket szebb holnapokba.
Nyugodj békében, béke poraidra.

**MEMENTO MORI – TILL ANDERS WALLIN-S
MINNE**

... Han blev bara sexton år
värden bara brakade ihop
som ett korthus i leken
familjen hamnade i tragedi
hur kunde detta hända?
allt har blivit så tomt,
allt gör så jätte ont
inget har någon betydelse längre
är detta en förskräcklig dröm?
i sommar kvällens Kärra
nu, när allt har varit så bra
händer prötsligt detta
varför? vem kan svara?
Gode Gud,
bara han har svaren
att vem har göra mer i världen
på denna jord
olyckan är defacto
man kan inte göra något ogjort
alla i familjen, släkt o vänner
frågar gråtande varandra
varför? varför?
han var en så snäll o rar pojke
livet är så orättvis
blommorna bara växer i högen
ingen kan nu trösta Föräldrarna
inga ord som uttrycker deras sorg
över den älskade son, som de förlorat
hur ska de hitta ro?
Anders följer redan förfädernas spår

i livets hav seglar han vidare
Mamma gråter efter sin son
kära Gud ge henne kraft o styrka till
att hitta den rätta vägen till sinnesfrid
jag tar en röd ros
och några få, väl valda ord
och en minne av Anders
och sörjer Dig tyst...

Hisings-Kärra 2005-04-28 21:15:29

Bartalos Mária: Elindulva (vázlat)

TÉKOZLÓ VILÁG

a jóságos természet felbőszült
érthetetlen módon pusztított s tarolt
megunt dolgai itt hevernek lábam előtt
ezrek holtan sorban ártatlanul
már az örök birodalomban
megtépett árbócot vad szél korbácsol
lógatom karom tétlenül
s kitárom az égnek egyedül
s kérdezem mitévő legyek most
a tékozló világ s a múltja sír
ott hever az emberiség
megingott a biztos talaj
keresem a jót
keresem a szépet
az újra megfoghatót
az ismeretlen gyermekfotót
Isten házában meggyötört emberek
szemükben gyertyaláng visszapislog
szívükben kétség lett az Úr
mormolom csendben imámat
adj békét megnyugvást szívemnek
s közben örülnék ha kezemet
megérintené elveszett embertársam
halkan folytatom nyújtsd a kezed
küzdjünk együtt értük és
egy szebb jövőért

Hisings-Kärre 2005-01-08 8:10:27

VIII. FEJEZET

A MŰVÉSZETEK ÁRNYÉKÁBAN

*AKROSZTIKON,
ANAFORA, ALLITERÁCIÓ*

AZ ECSET MESTERE

Új évezrednek eme első éveit koptató legelején
Kétezerkettőt írunk Úrnak virradó esztendején
Gyönyörű jóságos Földünknek északi féltekén
Ott hol hidegnek hazája lőn fehér télnek idején
És mackók járnak táncot befagyott tónak jegén
Aranyló nap sugara szikrázik medvének szőrén

Skandinávia falvának erdőkkel övezte peremén
Fenyőfák sorakoznak bőven lankásnak lejtőjén
Ágaik roskadoznak puha gyolccsal betekervén
Oly' hideg napokat élünk télnek kellős közepén
Milyet csak mesékben olvashatsz könyv elején
Tisztásra kanyargós erdei út vezet annak végén

S ott délcegen áll egy magányos faház büszkén
Hófödte tájba mesébe illő lakocska tél közepén
Talált otthont festőművésznő évezred küszöbén
És leli örömét alkotások oly rögzös ösvényén
Falépcső ível fel emeletre az épület hátsó felén
Lassan felérve vígan kopogsz majd ajtó üvegén

Isteni csend nyugalom honol e háznak emeletén
Belépsz arcod tükröződik vissza gyertyafényén
S ecsetvonás kerül éppen helyére álló aktképén
Képek cseperednek sokasodva szorgalma révén
Fest tanulmányt csendéletet aktot télnék delején
Mestere színeknek árnyéknak a vászon mezején

Csodálatos portrék születnek alkotói keze révén
Mesternek Annácskája köszön vissza modelljén
És maradandó lesz képe ecsetvonása végén
Melyeket oly alázattal fest meg művésznő lévén
Hogy kiállításon látogatók csodálkoznak művén
Teremtőm óvd meg őt szép művészet új égészén
Tartsd vigyázó szemed ecsetnek ügyes mesterén

Hisings-Kärre, 2002-02-12 15:27:23

VALÓSÁG MIND

Vernissage Ibolya Csanádi

Valóság mind ez itt ma kedves látogató
Ennyi kép s mind művésznőt magasztaló
Rohanó világunk titkait nézőknek feltáró
Néked kedves betérő sok szépet átnyújtó
Időnek májusán e vasárnap lőn bemutató
Színeinek lágy tónusa vonzó becsalogató
Szürrealista képeihez írt zene megragadó
Az alkotók bő tisztelete őszinte inspiráló
Göteborg Skansen Kronan e helye méltó
Ezredévnek kiváló alkotója csodálni való

Csodálón élmény fűz hozzád bájos alkotó
Szépet jót adni világnak szívből adakozó
A Teremtő ki vigyáz Rád úton bukdácsoló
Néha tengernyi gyötrődés jó, újhodást adó
Áldjad meg Isten sokszor mert hű alattvaló
Dicsérje őt majd egész világ ó mily` alkotó
Isten engem úgy segéljen mint őt szolgáló

Időben itt képeken oly` sokat munkálkodó
Boldogságát leli benne ő mint földi halandó
Oly` szép az élet s ember mégis néha gyarló
Leveté terheit a mának s él mint ábrándozó
Yes e világ a földön itt úgyis csak múlandó
Alkotás melyet hátra hagysz lesz maradandó

Hisings-Kärre 2001-05-07 13:22:05

JUNIUS 2 VERNISSAGE 2001

Mint drága szabadsága emberiségnek
E vidéki boldogság úgy kél képeidnek
Isten a tanúm jó idill festményeidnek
Ó ódon Mellannäs képeim veled élnek

Hangulata oly elragadó e vidéki tájnak
Árnyékában a főúri nă-äseti kastélynak
Körös-körül dimben-dombon a házak
Harmóniában korral természettel állnak

A ház lészen ott csendes partján tónak
S nyitott Vernisage-ra invitálnak
Földszintje tárja megannyi régiségnek
Emeletre hívogató lépcsők felvezetnek

Tárul látvány bőséggel ó éhes szemeknek
Felérve lenyűgöznek szürrealista képek
Belső termében bűvölnek csendéletek
A teremő s alkotó itt egymásra lelnek

Rátalálnak varázsára kornak és helynek
Patinás falak s festményei egybekelnek
Patrik csodás zenéjével újra elbűvölnek
Boldogan jó feléd az alkotó megölelnek

Szokáshoz illően virággal köszöntenek
Kívánságok barátoktól jó szívvel jönnek
Szeretnek Téged igazán megbecsülnek
Érted még a világ végeire is elmennének

S a vén kandallók közt képei éledeznek
Természetes bő fények visszaverődnek
Gyümölcsöknek hamvas színei ígéznek
Ragyogásuk valós – mindjárt megeszlek

Nagysága s bája elragadó e tehetségnek
Korok s emberek most jól idefigyeljeteK
Mondom Ibolya nevét megjegyyezéteK
Alkotásait évezredekén át megőrizzéteK

Képeit nézegetem feledem jaját percnék
Áldjon a Jó Isten utadon s reményeknek
Hozzá imádkozva találđ őt művészetnek
S meglásd hosszú pályádon ó dicsérnek

*Ibolyának sok szeretettel ajánlom
a mai Vernissage alkalmából*

Hisings – Kärre 2001-06-02 19:47

JÁTÉKOS GONDOLKODÓ

Ibolya Csanádinak

Nagysága képeinek emberöltőt átfogó
Szürrealizmusa tiszta forrásból fakadó
Mondanivalója eget rengető felforgató
Valóságfeletti érzékisége kitapintható

Témája eleven valóság jövőbe mutató
Ébresztő szól harsona kedves látogató
Vigyázz a szépre nagyon sok az áruló
Sokunkat megtéveszthet álnok csaló

De hívei vagyunk szépnek messzilátó
Festményeid koroknak szólva időálló
Mellannás vidéki patinája oly odaadó
Csodás képeinek békét otthont nyújtó

Varázsa e háznak ódon újat befogadó
Hűséggel szolgálja a régit és útmutató
Földszinten e ház történelmi útravaló
Emeletén szunnyad a jó öreg kandalló

Termeinek falai őrzik titkukat látogató
S ki itt járt kiállításon ide visszavágyó
Szívébe zárta ez alkotót bő az útravaló
Bölcsen állíthatom képei igaza időálló

Csendéletei élethűek alaposságra utaló
Vidám színei szép gazdag tára árnyaló
Ahol a lány ecsetvonás a meghatározó
Hamvas színű gyümölcs íze mámorító

Képeihez Patrik dallamai szívhez szóló
Művészek nemes vonása egybehangzó
Kéz a kézben új utakon vad barangoló
Bejárják zegét-zugát e világnak hódító

Amint az esőnek könnycseppje életadó
Lőn képeknek emléke örök maradandó
Teremtő ki vigyáz itt Tereád oltalmazó
Boldogság néki kijár mint földi halandó

Örömét megosztja világgal önfeláldozó
Tegyél róla hogy útján lészen útmutató
Vezesd élet tengerén hajója hánykódó
Viharait a szélnek sikerrel veszi a hajó

S mindezeket papírra lerótta a vándorló
Adózva újévezred korának itt olvasható
Harsona jaja szól világ emberiség riadó
Áldjad az Istent és dolgát bűnös uralkodó

*Ajánlom szívből jövő jókívánságaimat
Csanádi Ibolya festőművésznőnek*

az Úr 2001. évében, június havának harmadik napján

ANNÁCSKA

Szép arcú bájos kedves mosolygós leányka
Kacsintgat le reám vászonról felém fordulva
Szemének őszintén aranylón tűző csillogása
Elkápráztat s ragad magával e kép látványa

Csak nézem vajon ki ő ily` elragadó madonna
Hogyan került a festőnek színes vásznára
Meleg színeiben, gazdag, árnyalt-ívű vonása
Szépséges énje az mi őt predesztinálja

A leányka fiatal szép s a világot már bejárta
Ez így igaz volt – Amerikába s járt Brazíliába
De eljutott már Magyar-honba az óhazába
Napjait a mának mostanság tengeti iskolába`

Ecsetnek színeknek mestere ő valódi tudója
Festőnő saját lányát ábrázolja eme alkotása
Klasszikus a stílusa s érezhető Rubens hatása
Ecsetjét tehetségét palettán Isten irányítja

Szépséges fiatal leány arcát fény beragyogja
Szemében az életöröm tükröződik kihívásra
Női alakját a Teremtő is vászonra álmodta
S ezen kihívást a festő örömmel el is fogadta

Szemgyönyörködtető a ruha finom szabása
Gallérijának királyi selymekből szőtt formája
Ó délceg ifjú természetnek tüneményes tartása
A képen tapintható szépség mesteri ábrázolása

Csak Isten az igazi tudója tehetségnek adója
Mily` gyötrelmes az élet maradandót alkotva
Az elragadó képet melyet a festő indít útjára
Ezrek és ezrek csodálnak következő tárlatba

Hisings-Kärre 2000-12-02

PATINÁS KÖRNYEZETBEN

Vernissage Mellannäs junius 2

Patinás környezetben Sävelangen partján
Ott köház áll büszkén vendéget vár netán
Körös-körben öreg házak lankás dombon
Nap-éj ünnepségnek ad évről-évre otthont

Város zajától oly távol vidéki idill honol
Mellannäs vén falai közt látogató kóborol
Kínál ő látnivalót ódönt és újnak behódol
Tópartnak eseményére sokaság vándorol

Mit ad Jó Isten Ibolyának e Vernissage-t
S képeinek ódon falak közt megnyugvást
A táj magával ragad nyújt bő megújulást
Patrik zenéje fülnek felemelőn simogatást

Íme jönnek szaporodnak szombat napján
Ékes szóval virággal üdvözlnek módján
Jelen van a helyi sajtó kíváncsiság jogán
Hírét viszi Vernissage-nak lapok oldalán

Beszámol a neves eseményről olvasónak
Képeidnek világát viszi magával e kornak
Ódon kandallók közt sok szépet találnak
Szürrealista képeid új híveket toboroznak

Festményeid s csendéleteid itt felüdülnek
Színesen ragyognak képeid új fényeknek
Elbájolva avatott nézőit földi kincseknek
És híveket hódít meg látásra idejövőknek

Tüneményes kedves alkotója e képeknek
Áldjon a Teremtő óvjon az eljövendőnek
Meglásd neved lészen egy történelemnek
Tiszta szívből adjon alkotói erőt hitednek

Szerény vagy mint bájos kis virág Ibolya
Neved kürtölje világ nemzedék hozsánná
Közéjük szegődnék soraim kissé elbújva
S képeidre felnézve ragyognak az új korra

Néköm tollforgatónak rímek koptatójának
Nehéz a sorsa találni sorát helyes szónak
Ahol képeidet műveidet emígy illethetnék
Fenséges jelzővel rímekkel dicsérhetnék

Áldott lészen költő e festőnek ecsetvonása
Meglásd egyszer majd felken Ő vásznára
Megörökít kép utókornak díszkerete s ráma
Szemmel tart ő téged élj majd mint a fáma

Szóllanak ők ékesen helyettem is a kornak
Színeikkel aranyozzák szívét látogatóknak
Szerte a világon nevedet dicsérik a mának
Szebb jobb jövőt hirdetve új nemzedéknek

*Ajánlom eme sorokat Ibolya Csanádinak
a tehetséges honi kisleánynak sok – sok
szeretettel Mellannäs- i Vernissage alkalmából.
A Teremtő vezessen választott utadon –
Isten engem így segéljen, így legyen*

Hisings-Kärre 2001-06-03 10:55:53

VERNISSAGE DECEMBERBEN

Ezidőtájt` az novembernek napjai elmúlnak
Világossága fogyóban a decemberi napnak
Közelegőn eljött advent s tára szokásoknak
Fényes gyertyák sokasága itt-ott kigyúlnak
Mutatnak utat meghitt tárlatra halandóknak
Téli vernissage Mellannäas-ben invitálnak

Advent hűen hódol az karácsonyi vásárnak
Népes sereg tolong bősége itt választéknak
Szerényen ott emeleten festmények várnak
Lenyűgözően szépek a képei eme tárlatnak
Képei Annácskáról csodával megragadnak
Minden egyes kép meglepetést tartogatnak

Csendéletnek vidám képei élőként kihatnak
Habos sör pohárban a szomjas látogatónak
Talpas kelyhek is édes gyümölcsöt kínálnak
Fonott kosárban nevetőn almák kandikálnak
Kékes szilvák vígan kacsintanak látogatónak
S gyertya fénye bevilágítja sorait a Bibliának

Pihen s áhítattal elmélázik mestere húroknak
Boldogan álmodozzál szépet a pillanatoknak
Gyöngyök sorba ujjai közt finoman forognak
Madonna gyermekével klasszis itt látogatónak
Annácska Rubensi stílusban új tanulmánynak
Akt képei kiváló alkotásai mesteri stílusának

Patrik muzsikája s a képek egymásra találnek
Csodáld színek ezernyi varázsát e pillanatnak
A képek remekül dicsérik mesterét munkának

Szerényen megbújik ő árnyékába` gerendának
Vigyázz rá Te Mindenható a jövő századának
Képeit ki láthatod tudhatod magad boldognak

*Ajánlom eme soraim az általam nagyra becsült
Ibolya Csanádi festőművésznek, az ecset mesterének,
őszinte, baráti tiszteletem jeléül.*

Hising-Kärre 2001-12-01 22:56:55

ADVENTI VERNISSAGE 201-12-15

Odafenn az északi sarki fehér télben
Oly` sok szép csillag fürdőzik fényben
Vezérlenek engem korai sötétségben
Mutatnak utat irányt Mällannäasben

Adventet köszöntik s egymást szépen
Karácsonyi vásárra készülve itt éppen
Ide látogat apraja – nagyja a környéken
És láthatnak Vernissage-t az emeleten

Odakünn ott marsallok világítva égnek
Csalogatva látogatóját idebe` a szépnek
Jöjj halandó légy részese művészetnek
És vidd hírét messzi földre festőnőnek

A télnek látogatói csak úgy sereglenek
Csodálkozva állnak meg csendéletnek
Portrékat alaposan szemügyre vesznek
Szürrealista képek fölött elmerengnek

Háttérbe csendben zenét élvezhetnek
Így különös élményben részesülhetnek
S mi több finom süteményt ízlelhetnek
S tárlat végére elégedetten elmehetnek

S aki többre vágy azok képet vehetnek
Választ portrét vagy örül csendéletnek
Kinyitja ő tárcáját szürrealista képnek
Mégis annyi szépet másra felcserélnek

Tudjátok meg tova rohanói évezrednek
Nagy művész Ő ki itt festett így néktek
S Isten óvja övéit jövő nemzedékeknek
Róla szól a fáma magasztalja s mesélek

Elárulok egy titkot halkán és csendben
Ki képeit csodáljátok ma decemberben
Meglássátok felragyog csillaga az égen
Helyet kapnak képei kiállító termekben

Szépség modellje Annácska ő az égben
Fáradtan pihen lehuny szemmel széken
Vagy gyümölcsnek kosarát tartja éppen
Avagy a Bibliából idéz fel fejezetekben

Oly` szépséges lányka csipkével hajában
No és Madonna gyermekével a karjában
S történelmi nő alakja fátyolos gallérban
Képeknek a színei játszanak árnyalatban
Óh mily` szépeket láttam itt az új világban

Hisings-Kärre 2001 12 15 21:35

NÁTÁLI

Nagy Natáliának

Ó földi, mily nagy dolgok történnek most véled
Mindenható Istenem fohászkodva kérlek téged
Gyámolítsd az honfiakat úgy mint eddig is tetted
Hitükben szilárdak boldogságuk útját te vezeted

Eljőve a várva-várt pillanat lobban lángra szíved
Áhított Szentélyed küszöbét itt alázattal átléped
S akkor ott eljőve Nátáli bátorítva hallgat téged
Lettél szerelmes ottan fülig hevült arcod s véred

S lám a végtelenül boldog ember akkor újra éled
Ó hazám Nátáli áhított Csókja köszönet Tenéked
Nékem nagyvilág az otthonom de hűségem tied
Megtört éneket s szívemet örökre rabul ejtetted

Hitemet titkomat osztottam meg féltve itt tevéled
Őrizd a kincset amely újévezred hajnalán éled
S boldogságra jövő nemzedékre van szükséged
teremtőm adj oltalmat reményt vígan lesz néped

Hisings-Kärre 2002-03-02

CSÓK

Nagy Natáliának

Nemes lelkű teremtménye az földnek jóságával
Akkor ott óhazában csábított Csóknak csókjával
Tölté meg a hitemet szívemet kicsi boldogsággal
Ád lehetőséget bizonyítani honfiának alkotással

Legendánk története kerekedik általa új korszakkal
Isten óvja Őt nemzedékeknek valós igazságokkal
Az örök megújódást szolgálja igaz bizonyosságokkal

Csendben sírj sajogj szívem harcot vívj sasokkal
Száguldó üstökösként törj a magasabbra alázattal
Ó halmozzon Teremtő hatalmas alkotó energiával
Küldetésed lészen halhatatlan emberiség voltával
Jóságodnak ára tudásod téged repít fel szárnyával
A halhatatlanság örökértékű elbűvölő nimbuszával

Hisings-Kärre 202-03-02

ÉRZELMEK

Nagy Natáliának

Viharos érzelmek dúlnak a kebelemben
Az Óhazában boldogságba keveredtem
Oh mily` csodás érzés újfent szívemben
Okait ne firtasd elárulom csendben

Magyar útlevéllal ujjongok zsebemben
Köszönet Istennek magamnak sebtében
Sosem tagadám Szülőföldem véremlében
Lám jó a nap amely oly` csodás éltében

Megerősít ő hitemben mely ősi töretlen
Szeretteim óvnak a vad viharos tengeren
Segítik lépéseink terelni a régi mederben
Van okom bőséggel sírni ily örömlében

Kiváltságosokkal értekezve szent ügyben
Tehetséges festőnek énekelek itt versben
S lám mit ad jó Isten meghívót kezemben
Repesve izenem meg eme híremet éterben

Lejegyezve boldogságát földinek rímekben
Csanádi Ibolya kiállít majd a Múteremben
Natali csókja buzgósággal árad el szívemen
Féltné vallom szerelme elhódított nyomban

Hiszem e szent érzésnek gyümölcse leszen
Melyre köszönettel adózom Őnéki emigyen
Adá Isten lehetőséget Óhazában évezredben
Felvirágozni elmét drága kincse a képekben

Idő eljött mester megszületett itt van életben
Alkot fest Ő remekműveket oly tökéletesen
Ars Poeticája Istennek tetsző az végtelenben
Új szédítő szárnyaló feszítő tudattól felajzva

Szentendre bájos varázsa kerített hatalmába
Etelka szülővárosa volt otthonunk a múltba`
S ottan kétszer is boldog lettem hát Óhazába
Honfiak régiek újak mind köszöntek vissza

Művészet honi bölcsője ringatott el holnapra
Álmodj szépeket mának jövőnek Ars poetica
E mű melyet alkottál leszen sokaknak lámpása
Isten óvja országod néped az jövő századokba

Hisings-Kärre 202-05-24 09:14:08

ÍRÓ KILENCEKRE EMELEM POHARAM!

Igaz szeretettel ez soraim hozzátok szólanak!
Rácsodálkozhat szorára remek rímfaragónak,
Ó, az olvasók, alkotók! Nagyvilágból vannak.

Kezembe veszem én is kedvenc hangszerem,
Itt szépen, csendben húrjait pengetni kezdem.
Látod ezt a sok írást, amit Kilencek alkottak?
Egyikük verset ír, a másik szerelmes prózát;
Neked, kedves barátom egy négysoros dukált,
Csodás bő háromsoros jutott a következőnek,
Egypercesek is gyakran a hálóra felkerülnek.
Költemények, az szerelemről vígan születnek...

Neves tollforgatók itt egymásnak verset írnak,
Elbeszélő költemény is születik az olvasónak.
Mária az alapítója Kilenceknek s e Honlapnak.
Zsörtölődik ő, ha valaki értetlen itt az éterben,
Ezer türelemmel igazít helyre, és utat mutatva,
Tehetségeknek új teret, sok új lehetőséget adva.
Kor és határok nélküli Varázslat, Titok, Vivaldi,
Örök szerelmi vallomások ,A Hegyi tó partján`,
Zeng most éter Haiku-tól, Tankától, Limerik-től...
Így írnak itt, Kilencek maradandót kedvtelésből.

Kedves foltja eme Listának aktuális pályázata:
Örömmel mutatkoznak be új alkotók e topicba.
Remek mesterei a tollnak, alkotnak e weblapra –
Emelem poharam az Író Kilencek társaságára!

Hisings-Kärä 2005-09-04

OTT, HOL...

Alingsås – 2002

Ott, hol az csendes patakocska csordogál,
Ott, hol öreg faépület kevélyen álldogál,
Ott, hol sok szép gondozott ház sorban áll,
Ott, hol terebélye öreg tölgyfa strázsál,
Ott, hol szorgos alingsasi viking botorkál,
Ott, hol vén patinás épület tárlatra invitál:

Báméskodóknak hada hídon le-fel sétál,
És turista elmélyülten környezetet csodál,
Malomnak falai közt molnár búzát darál,
Titkokat rejtve itt látogató kincseket talál.
Köve épületnek ma már másról muzsikál.
Kornak hódol s Vernissagenak ajtót kitar;

Földszinten a malom ajtaja tárva-nyitva áll,
És hozzád kedves látogató csalogatón szól,
Bemutatja gabona őrlésének csínját-bínját.
Halkan mesél históriát, érzed kenyér illatát.
Emeleten láthatsz kézművesek bemutatóját,
Ellesheted mesterségnek féltve őrzött titkát.

Kornak jeles piktora állít ki e vén malomba`,
Meghódítva kedves látogatóit – önmagát adja.
Képeit csodálhatod meg stílusa szürrealista.
Csendéletnek, portrénak akad bőven témája,
Gesztenyefa lombjai alatt pihen bájos aktja,
Csalogató szilváinak hamvas kékülő alakja.

Kintről zúgó moraj hallik – patakocska hangja,
Most Vernissage Isteni muzsikáját komponálja;
Csendet áttörve kiállítás hangulatát formálja.
Ily` élménnyel fokozván látványát képeknek
Élvezd adományát mesternek, természetnek.
Isten óvja képek alkotóját jövő századoknak!

Hisings-Kärre 2002-08-16 22:10:39

IX. FEJEZET

SPORT

AKROSZTIKONOK, ALLITERÁCIÓK

ÉBREDÉS

Hosszú az út amelyen most ballagok
S mégis mint régön hozzátok beállok
Mikor is volt hogy volt megtudjátok
Mondom mert nem bírom vállaltatok
Cserébe jaj rendeződnek gondolatok
Bőszülten felmorajlik ama magyar átok
Segíts Jóságos Teremtőm ha elbukok
Adj erőt önékik túrni míg megújulok

Megtörtént itt ezredünknek e hajnalán
Jöttek honfi gyerekek kunságnak buszán
Mindenki ébren fáradt valaki sír netán
Így Ő se' egyedül huszonhárom év után
Józsi bácsi irányítja ezt a csapatot igazán
Hozzászegődtem hát, kicsit félve talán
Választásom se nehéz ennyi év múltán
Méltó követői jönnek az ősi hadak útján
úgy mint Attila hunok vezíre hajdanán

Ullevi eseménye bősége fotbollistának
Megnyitó adott élményt nagyvilágnak
Boldog ki látta bemutatóját honfiaknak
Mily' színpompás kavalkád Skandiának
Magyar sportolók adták ízét a hazának
Nagy világban milliók itt-ott láthatnak
Igyekszünk s megmutatjuk hol találunk
Így peregnek meccsei Gothia-Kupának

Két oldalon dúltak tomboltak indulatok
Gyerekek honfiak önfeledten boldogok
Erős szálak fonódtak lesznek fogódzók
Jobbról balról formálódnak itt a barátok
Mi történik itt jaj tudom tengeren hajók
S én háborgok igen bősztájékos habok
Jönnek a viharban felbőszült pillanatok
Zokog honfi mellé álllok boldog vagyok

Rosszat álmodom netán ébren vagyok
Mennyi szív viszi jaját haza e csapatnak
De tudom már mondták rám számítanak
Félve mondtam Nékik és mi mást tehetek
Kedves honfik remélem megbocsájtotok
Mert tudom a gyerökök voltak boldogok
Így a kedves Szülők s én mit mondhatok
Feri bácsi KLC vezetők lögyetek indulók
S ha összejő hát együtt nagyot dalolunk

Kis Hazában dúlnak csapongó indulatok
Szívemben ily' feszítőn sajgó gondolatok
S az élet tengerén gondtalanul vitorlázok
Etelkával Cirmos cicával haza fordulok
S tudom van hazánk és kikötője Bácsnak
Óh Szülőföldem Néköm ott van Garának
Kecskemét Hirös szívemhez közel állnak
Jó Isten óvja vezesse jövőndők korának

Hisings- Kärre, 2001-07-24 08:22:43

KLCH Gothia Cup

Kincses ködmönöm majd ha felvöszöm
Engöm a világ szépre tanított kedvesöm
Csókjait apránként egyszerre ha ízlelöm
Subámban jól vagyok hidd el kedvesöm
Kiforgatám beforgatám iziben itt bőröm
Elkántáltuk együtt a nótám Szülőföldöm
Megersírtuk zokogva múltat gyönyöröm
Éjnek napfényes világánál ezt éneklöm
Tied vagyok leszek míg tudom az eszöm
Isten engöm s én e csapatot úgy segítőm

Lett vala évezrednek hajnalán Skandián
A világ eme legnépszerűbb foci Cupáján
Betoppa a kis csapat kunságnak buszán
Drága honfiak sokat fáradva útnak porán
Annyinak gyötrelem keserv ült az ajakán
Reményeik sokak csoport elsőként netán
Úton kiállni tisztelettel helyt állani korán
Gyerökök élményöket gyűjteni szaporán
Óhazában felnéznek majd Reátok ezután

Csak egyet szólnék itten soroknak sorján
Légyen e világ a Tiétek elhódítani igazán
Úton szeressétek sportot szentek jobbán
Boldogok lesztek sokszor nyertek talaján

Hazája csak egy van minden sportolónak
Udvara is egy van takaros honi kisháznak
No gazdám van hely földiek látogatásának
Gyere táj mög jöjj vedd utad Skandiának
Alkalommal még itt hálhatsz a holnapnak
Rázendítünk nótára hódolva vidámságnak
Yes mulat honfi földiek borát issza Bácsnak

*Tisztelettel ajánlom Karakas Ferenc úrnak
Mindazért a türelemért és féltésért
Megértésért amelyet irántam mutatott és tett
Krisztus Születése után
az Úrnak 2001-ik évében
barátságunk piciny jeléül*

Hisings-Kärre, 2001-07-25 07:34:55

KUNOK HŐSEI A GOTHIA KUPÁN

London és Isztambul között az fele úton
Alföldnek ez tájain fejedelmek dombján
J uhoknak kunoknak fejedelmi szállásán
Osztózá törzse ősei királyok adományán
Sok csatába edzett nép élt e kiváltságán
Mondák sorai övezik tetteiket itt pusztán
Így kélt Lajos Mizse Bene eleik nyomán
Zengjen hát dalom e hősök bátor múltján
Sokukat sarkallá büszkeség Gothia Kupán
Eme királyi címer kötelez ám foci pályán

Köszönet érte őseidnek történelmi jussán
Uton barangolván s Lehel vezér mondáján
Nyomába lépve eddzük énünket a Gothián
Oroszlánok tartanak kürtöt e címer oldalán
Királyok adománya élnek tájnak halomján

Hősei ősei akadnak számosak ma is pusztán
Öregbíteni jöttek eleik tetteit ifi-foci-kupán
Seregüket Gyula vezér irányítá zöld pályán
Eredményeiket gólok fémjelzik ősi tabellán
Így végére Kupa lón lelkes csapat asztalán

Arattak szép sikert a csapattal Gothia Kupán

Győztesként B-finálén érmével dobogó fokán
Oh mily' álom büszkén lépnek ősök nyomában
Tisztelegve ősi címernek kötelező hagyománya
Hírnevet öregbítvén Vikingek s őseik honában
Isten óvd e népet s mutass utat nagy világban
A tanyán áldd őket s boldogulásunkat pusztában

Királyok privilégiuma éljen évezredek hajnalán
Utódaik méltón folytatói eme hagyományoknak
Páratlan fegyvertényt hajtottak végre focipályán
Álmaik váltak valóra ma ez nemes küzdelemben
Nékem adatott meg szólalni ékesen itt sorokban

*Az Úrnak ezen kegyes évében ajánlom eme soraim
A lajosmizsei Kunok méltó utódainak hőstetteiről
A ma olvasóinak: Isten óvjon Minket Magyarokat
Úgy legyen, Isten engem úgy segítsen köszönettel*

Hisings-Kärre, 2002-07-23 09:20:32

VIKINGFÖLDI CSATA FC EGER – GOTHIA KUPA

Honnak hírneves hegyéről Egernek
Harcra készen vitézeik ide eljövének
Utat dán földön bajvívással tetéznék
Csatamezőn becsülettel helyt állanak

Hajóra szállva új vizekre ők eveznek
Partnak már táján Vikingek edzenek
Gothia Kupára gyülekezőt hirdetnek
Ullevibe apraját-nagyját bepréselnek

Megnyitó után csatát bátran kezdenek
Többezer harcos felvértezve érkeznek
Csapat – zászlót tisztességgel cserélnek

Bíróknak szótfogadva csatába erednek
Eger híres boráról vitézek ellenkeznek
S becsülettel helytállottak ellenségnek

Eme történetem hőstettei keletkeztek vala
Az Úrnak 2003-ik esztendejében
Július havában annak 13-ik nevezetes napjában

S bevégeztetett az Úr akaratából
Júliusnak 20-ik reggelén
Mindezen historiak lejegyeztettek vala
A történelem verejtékkel írott oldalára
Hogy Egri Vitézek öregbítették ősi
Honnak cselekedeteit

Az Úr tartsa meg eme nevezetes fiatal vitézek
Köszönöm hogy köztetek lehettem egri Legények
Hajrá Eger Hajrá Magyarok

Isten óvja a magyart s ősi honnak lakóit

Hisings-Kärre, 2003-07-18 02:56:51

MI SZOLNOKIAK VAGYUNK

**Megállék az Alföld szívénél Szolnoknál
Innen és túl vadregényes Tisza folyónál**

**Szép Nemzetes Hortobágy Délibábjánál
Zengett is dal bátor Góliátok picí ajakán
Oh mily' boldog érzése lőn itten Gothián
Legyőztünk ellenfelet sorba zöld pályán
Nemes tett ez szolnoki Honfiak háztáján
Oly szépet áldoztunk őseink hősi oltárán
Kunságnak mezején kunhalmok flóráján
Igaz szíve becsület a szolnokiak módján
Adtuk tudtára e világnak északi fertályán
Kiváló focisták is akadnak a Tisza partján**

**Váltunk csoport elsőkké az meccsek útján
Alázattal szolgálva sportnak zöld asztalán
Gyarapítva őseink hírnevét Vikingek táján
Yes mi szolnokiak vagyunk szőke Tiszán
Úgy hírlík Lehel- kürtje szólt felénk talán
Nemes tettekre buzdítva kicsi Góliátokat
Kivágtuk magunkat hol gyorsan szaporán**

**Hazának és honfinak bizonyítva boldogan
Akad még tennivalónk ellenféllel jócskán
Jönnek s vannak még jobbak a focipályán
Rászolgáltunk dicséretre embernek ajakán
Áld meg Isten ez Népet honfiaknak jaján**

Múltjuk kötelezi őket Kunoknak citeráján
Akkora szívük és becsületük a sík pusztán
Gyónni mennek éjszakába történelmi órán
Yes Jászok legeltetnek pusztának halmain
A kút gyógyító vize buzog ősi forrás láttán
Rengeteg a csodálni való nyája a sík rónán
Ott találod az embert ő szerényen tanyáján
Kiváltságos vala népe történelmünk során

*Amikor e sorokat olvasod kanyargó Tiszánál
Eszedbe jut pihentél falu szélén e kunyhónál
Igaz baráttra találtam Góliátok jöttek hozzám
Nemes szándékkal igaz szívvel honi barátok
Áld meg Isten Őket tetteiket híven vezérel
Köszönet hogy nékem adá sors őket Gothián*

Hisings-Kärre 2002-07-23 15:25:42

GÓLIÁTOK ÉNEKE VIKINGFÖLDÖN – GOTHIA KUPA

I. ÉNEK

Köszöntelek Honfi itt újfent lelkendezve
Hosszú volt az út a Gothiára jelentkezve
Szerény magabiztos tervekkel tüzdelve
Ó szemnek ragyogása mind rám nevetve

Kedves arcok egymás tekintetét keresve
Megérkeztek a várva- várt svéd idegenbe
Hazajövék ők ide edzetten jól felszerelve
E csatára vendégekkel Szülőkkel kísérve

Boldogan esnek itt az álomba északi fénybe
Holnap már csapatunk pályára lép Välenbe'
Bátran határozottan szól Feribá' s jót időbe'

Ádáz küzdelmek szívünk szorul most össze
Helyzetek kihagyva bíró rossz a szemüvege
S a végére nyertesként kerülünk be a gépbe

II. ÉNEK

Esnek az gólok zászlók lengedeznek egekbe
Csapatunk remekül harcol emez rengetegbe
Tovább is jutunk itt szépen rendben csendbe'
Történetnek folytatása lőn vikingföldön íme

Boldogsággal dül szívünk bátran menetelve
Kicsik-Nagyok vígan boldogok hemperegve
Örül Szülő Feri bácsi boldog s érik gyümölcse
Csak így harcra edzetten a következő meccsre

Kedélyek élesednek bátrak Szülői értekezletre
S eljött pillanat igen nekünk is vége egy évre
Tisztességes helytállás remények valóra érve

Emeld fődét itt búcsúzz s tekints ama jövőbe
Hát tollnak forgatója néked mi maradt végére?
Dicsérd hős Kunoknak tetteit óhazában örökre

*

Írattatik ezen historia az Úrnak 2003-ik esztendejében
Július havának nevezetes napján azaz 13-án és
Bevégeztetik az Úr eme havának 20-ik napján örökre
S mennek ők győztesen kántálva Kun-Kupára délcegen

*Ajánlom eme soraim
a történelem Kunjainak könyvébe
s annak azon oldalára irattassék be díszes betűkkel
Verejtékkel szorgalommal állottak ki őseik sarjai
eme csatákba
Ahol becsülettel igyekezve, tudásuk legjobbját adva
sportszerűen ott helyt is állottak Vikingeknek
földjén Skandiában
**Így öregbítették az Hon városának,
Szolnoknak hírnevét***

Köszönöm, hogy köztetek lehettem,
és engedtessek meg nékem
eme pár sor:

*Kívánom, hogy az én Istenem
Titeket verjen,
de segítsen
benneteket kétszer annyira,
hogy újabb sikereket és eredményeket felmutatva
gazdagítsuk hazánkat szép reményekkel.
Úgy legyen, az Isten engem úgy segítjen!*

Hisings-Kärre, 2003-07-18 04:47:18

X. FEJEZET

VÉGEKEN

'56-RA EMLÉKEZVE

Szent Szabadság éretted életüket mennyien adták
Oly sokan barikádokon fiatalságukat feláldozták
Történelem ez ma már s hősi napjai ötvenhatnak
Miként kis nemzet fellázadt s ellenállt zsarnoknak
Eszmék zászlaja alá hőseik önként toborozódtak
Hömpölygött a nép erejével söpörve igazságnak
Utcán házakból hangosan löfegyverek ropogtak
Hősök fegyvertelenül tanknak megálljt kiáltottak
Lobogóik kivágott címerű zászlaja szabadságnak
Alatta nemzetünk bátor fiai véres csatákat vívtak

Corvin-közben fiatal harcosok jelesre vizsgáztak
Frontot csatákban utolsó katonáig hősiesen óvtak
Áldozták életüket becsülettel adva forradalomnak
Oly' sok vére folyt ott fiatalnak hiába elhallgattak
Életükkel fizettek nagy árat a szent szabadságnak
Jött a mindent elsőprő túlerő szabadságot taroltak
Magyar Nemzetnek legszebb álmát sárba tiportak
S eljött időszaka az idegenek uralta megtorlásnak
Családok lettek áldozatai a véres utolsó bukásnak
Menekült aki csak tehette nemzet indult határnak

Legszentebb imádsággal mondtak búcsút hazának
Csatákban odaveszett bajtársaikat csendben sirattak
Elvesztették szabadságukat amiért csatába szálltak
S lám a vén Európában mégis földönfutókká váltak
Orosz erőszak leigázta ott maradt lakóit országnak
Évtizedek teltek el mire lángja gyúlt szabadságnak
Közben új nemzedék nőtt fel bujdosón historiának
Míg e soraimat lekopogom tiszteletére mártíroknak

**Főt hajtok őszintén emléükre '56-ért mindazoknak
Kik nélkül ma nem tiszteleghetnénk szabadságnak**

Hisings-Kärre 2000-10-25 21:57

LEGYEN VÉGE!

Még lőnek a puskák a déli végeken
Hej! kiált a védtelen a nagy világnak
Nem érzed szenvedését embertársadnak
Most csend honol éppen ők töltönek újra
Dobban a szív rakétáknak árnyékában
Ő emlékszik felhőtlen éjszakán nyárra
Miként ölelte csókolta a szép lánykát
A háború akit szeretett megölte

Nyomorult egy sors aki benne vergődik
Nem kíván már egyebet csak béke legyen
Hallgassanak el fegyverek örökre most
Úgy mint régen sétálgattunk tengerparton
Terveztük boldog jövőt és szép életet
Számoltunk mi csillagot ott fenn az égen
Mire éjfél eljött egymásé mi lettünk
És most oly sivár a tengerpart nélküled

Nézem a szétlőtt várost kihalt minden
Istenem mikor gyógyulnak be sebeink
Tudunk e egymás szemébe nézni újra
Kezet adni egymásnak jövőt kívánva
Tudunk e felejtetni rettegést és kint
Megbocsájtani a bűnt véres öldöklést
Temetni gyűlöletet feledni múltat
Élni szeretnék újra álmodom – lőnek

2002-11-07

MEGRÁZÓ ÉLETKÉP

Nagy riadalom
Hol van most itt irgalom?
Hol vagy oltalom?

Menekül a nép
Tüzet okád pokolgép
Hóhétként széttép

Kilőtt otthonok
Ártatlan áldozatok
Némán bámulok

Aljas terror ölt
Vad gyűlölet tarolt hőst
Ellenség kidőlt

Hősök harcosok
Csatában áldozatok
Békét kívántok?

Halottak kérdik
Valóra váltak álmod?
Mit felelsz álnok?

Mi lesz vigaszom
Eme sivár hajnalon?
Békém siratom

Hisings-Kärre 2004-02-21 20:36:14

XI. FEJEZET

SZÜLEIMNEK

RÁTOK, MI BÜSZKÉN FELNÉZÜNK...

Szüleim 50. házassági évfordulójára

Itt fent északon Skandiában rovom e sorom
Érzéseim vadon tolonganak vérző oldalamon
Hová tűntek emlékeim melyek édesek nékem
Hol is kezdjem el zavarban vagyok én kérem
A kor mely tova szállott idestova félévszázad

Mikor volt? Emlékszel? Oly régen 1946-ban
Agyamon cikázó villámként futnak át az eltelt
Pillanatok percek órák napok hetes s hónapok
Sőt évek évtizedek számtalan kedves élményei
Suhannak tova szótlánul végtelenbe csendesen

S íme lett belőle mára egy félévszázad kereken
Kettesben éltük át viharát ez sokszínű világnak
Számvetést készíthetsz ma magam fajta ember
Összevetheted mi történt eddig a sok év alatt?
Volt sok jó, de akadt sok rossz is bőven benne

Ti mindig úrrá lettetek a hétköznapi gondjain
Éltetek szorgalmas életet ugaron falun városon
Kerestétek a napi boldogulást időknél hídjain
Mind ehhez mit tehetünk mi gyerekek s unokák
Rátok mi büszkén elismerően ámulva felnézünk

Becsülettel mutattátok a követendő utat nekünk
Felismerni buktatóit az élet kacskaringós útján
Tettétek mindezt önzetlenül töretlen akarással
És tesztitek ezt még ma is szüntelen odaadással
Mintha mi sem történt volna a kor elmúlásával

Az elmúlt félévszázad alatt sok minden történt
ÉS mi mit tudunk mondani Tinéktek mindezért
Csak így egyszerűen annyit: köszönjük szépen
A Jó Isten éltesen Benneteket sokáig nagyon
Légyen Ő biztos támasz utatokon egészségben
Szeretteitek körében Isten minket úgy segítsen

Hisings-Kärre 08. február 1996. csütörtök 9:45

HÁLA NÉKED JÓ ISTEN

Amikor a megfáradt nap elköszönt,
Bekopogtat halkán a nyugalmas est,
Tarád teríti ő láthatatlan köntösét,
S csendje honol e világon sűrű, sötét.
Gondolatban most hozzád fordulok,
Mert ezt a könyvet most becsukom.

Hála Neked Jó Isten:
Tetteim és gondolataim Vezérlője.
Kérlek, vigyázz szeretteimre,
Azokon túl is, kiknek neve itt olvasható;
Óvjad barátaimat, nemzetemet,
És könyörgök: irgalmazz az emberiségnek
E földi világban.
Hálám jeléül felajánlom Néked e könyvem,
S a két benne szereplő Imát,
Amelyek elejétől a végéig,
A végétől az elejéig
Szól mindenkiért.
Emlékeztet földi napjainkra,
Égi-Földi Hatalmadra,
Múltunkra, jelenünkre és Rád

Hálások vagyunk Néked
– én és Etelkám –
Kicsi emberi gondolatokért,
Mindenért.
Vigyázó Szemed ne vedd le
Rólunk, emberekről...

Úgy legyen,
Isten engem úgy segéljen,
Ámen.

MEGTÉVEDT ÉLETED

megtévedt életed folytatása
csókok múltó hazugsága
véled kacérkodnak utoljára
halkan igazat suttogva

Hisings-Kärre 2004-09-18 7:18

***Köszönjük Nagy Nórinak az átdolgozott kiadás
megvalósításához nyújtott segítségét!***

Tartalom

ISTVÁN ÉS ETELKA IMÁJA	4
Köszöntelek Kedves Olvasó!	6
Mottó	8
A KÖLTŐ SOSEM NAÍV, CSUPÁN EMLÉKEZTET.....	9

I. FEJEZET NAPFOGYATKOZÁS ETELKÁVAL A DUNA PARTJÁN.....11

NAPFOGYATKOZÁS	12
ETELKÁNAK.....	14
SZÍNES GOLYÓK	15

II. FEJEZET SZONETT-SZÓSZÖVŐ.....17

ÖRÖM.....	18
VAGYON.....	18
FÖLDANYA.....	19
KÜZDELEM.....	20
SZONETT KULTURNATTA	20
ÁGYÚDÖREJ	21
SZONETT KULTÚRA ÉJJELÉN	22
HARMINC RÓZSASZÁL	22

III. FEJEZET ÉVSZAKOK – HOL VAGYTOK?24

ÉVSZAKOK – HOL VAGYTOK?.....	25
ŐSZ 2000-10-23.....	27
HULL A HÓ.....	29

IV. FEJEZET CIKLUSOK.....31

OLTALOM CIKLUSA	32
ÉDESANYÁM.....	33
A NEVEM SENKI CIKLUSA.....	34
KÉRDÉS CIKLUSA	35
A NEGYYEN CIKLUSA	36

SERDÜLŐK CIKLUSA	38
VÁNDOR CIKLUSA.....	39
SZÜLŐFÖLDEM CIKLUSA	41
„KIK VAGYTOK?” CIKLUSA	43
VIHAR CIKLUSA	45
VÁRAKOZÁS CIKLUSA	46
MERÉNYLET CIKLUSA	47
CSÖND CIKLUSA	48
FÉLTÉS CIKLUSA	50
LEVÉL VÁRÁSÁNAK CIKLUSA	51

V. FEJEZET HANYECZ-HAIKUK52

TÉLELŐ HAIKUK	53
ŐSZINTE SZAVAK	54
SZABADSÁG HAIKU	54
MEMENTO MORI!	56
HALÁLTUSA	57
TÉLI HAIKUK	58
VILÁGNAK – EMBERISÉGNEK.....	59
GRÁL LOVAGOK – 2004	60
GÖRÖG IHLETÉSŰ HAIKUK.....	61
HAIKULÁNC – 2005.	62

VI. FEJEZET NÉGY SORBAN MONDOM EL.....64

MENNYI TITKOT.....	65
RECCSEN	65
IDŐBEN	65
EGY EGÉSZ VILÁG RENDÜLT MEG	65
ÜLÜNK ITT CSENDEN.....	66
BELSŐ SZÉPSÉG.....	66
KÉRDEZEM HALKAN	66
LÁSD, A VILÁG	66
KÉTKEZEM KULCSOLOM IMÁRA	67
ÓH, MILY’ IGAZAK	67
A KORAI ŐSZNEK HANGULATA.....	67

IGERAGOZÁS	67
MÚLÓ ÉLETEM	68

VII. FEJEZET TÉKOZLÓ VILÁG69

MEMENTO MORI – ANDERS WALLIN EMLÉKÉRE	70
MEMENTO MORI – TILL ANDERS WALLIN-S MINNE	71
TÉKOZLÓ VILÁG	73

VIII. FEJEZET A MŰVÉSZETEK ÁRNYÉKÁBAN74

AZ ECSET MESTERE	75
VALÓSÁG MIND	76
JUNIUS 2 VERNISSAGE 2001	77
JÁTEKOS GONDOLKODÓ	79
ANNÁCSKA.....	80
PATINÁS KÖRNYEZETBEN	82
VERNISSAGE DECEMBERBEN	84
ADVENTI VERNISSAGE 201-12-15.....	85
NÁTÁLI.....	87
CSÓK	87
ÉRZELMEK.....	88
ÍRÓ KILENCEKRE EMELEM POHARAM!	90
OTT, HOL.....	91

IX. FEJEZET SPORT93

ÉBREDÉS	94
KLCH Gothia Cup	96
KUNOK HŐSEI A GOTHIA KUPÁN.....	97
VIKINGFÖLDI CSATA FC EGER – GOTHIA KUPA	98
MI SZOLNOKIAK VAGYUNK	100
GÓLIÁTOK ÉNEKE VIKINGFÖLDÖN – GOTHIA KUPA.....	101

X. FEJEZET VÉGEKEN104

'56-RA EMLÉKEZVE.....	105
-----------------------	-----

NAPFOGYATKOZÁS ETELKÁVAL A DUNA PARTJÁN

LEGYEN VÉGE!	106
MEGRÁZÓ ÉLETKÉP	107

XI. FEJEZET SZÜLEIMNEK.....108

RÁTOK, MI BÜSZKÉN FELNÉZÜNK... ..	109
HÁLA NÉKED JÓ ISTEN.....	110
MEGTÉVEDT ÉLETED	111

NAPFOGYATKOZÁS ETELKÁVAL A DUNA PARTJÁN

Első kötetével jelentkezik
Hanyecz István
Stefanicus Hungaricus Firkász
Svédországból, de hazai szívvel.
1946. december 25-én született
Garán. 1990 óta ír intenzíven.
Azt mondja: „...firkálgatok, de
nem akárhova, hanem a
szívekbe, ott, ahol
megmaradnak örökre.”

Eddig különböző internetes
irodalmi közösségekben
mutatta be írásait, verseit.

(2005. november 18)

*„megtévedt életed folytatása
csókok múltó hazugsága
véled kacérkodnak utoljára
halkan igazat suttogva”*

*Hanyecz István
Stefanicus Hungaricus Firkász*